

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ

γενούς αστυνομικού, σχετικά με τον αριθμό του αυτοκινήτου με το οποίο διέφυγαν οι δράστες, "μαρτυρία" που υποδεικνύει άμεσα το αυτοκίνητο του Οδυσσέα. Αξίζει να σημειωθεί ότι την καταγγελία την έκανε ο αστυνομικός κι όχι η υποτιθέμενη μάρτυρας.

Και μ' αυτό εννοούμε ότι ο Οδυσσέας συνελήφθη από ένα απλό τηλεφώνημα, χωρίς να έχει γίνει κάποια υπεύθυνη κατάθεση που να τον υποδεικνύει ως δράστη. Επιβεβαιώνεται κι ο αυτό το σημείο ότι η όλη υπόθεση ήταν προκατασκευασμένη.

Παρά το ισχυρό του άλλοθι την ημέρα της επίθεσης και την παντελή έλλειψη ουσιαστικών στοιχείων ενοχής, χωρίς καν να τον αναγνωρίσει κι ο ίδιος ο φρουρός που δέχτηκε την επίθεση, ο Οδυσσέας οδηγήθηκε στις φυλακές χωρίς χρονοτριβές, ενώ αρκετοί άλλοι σύντροφοι δέχτηκαν εισβολές της αντισυμβασιμότητας της υπηρεσίας στα σπίτια τους και κλήσεις για ανάκριση. Ακολούθησαν φυσικά συστηματικές παρακολουθήσεις, παγιδεύσεις τηλεφώνων και προσωπικές απειλές για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ιδιαίτερα φανερή έγινε εξ' αρχής η πολιτική διάσταση της υπόθεσης που θέλησε να δώσει η ασφάλεια. Ο τότε υπουργός δημόσιας τάξης Παπαθεμελής, όχι μόνο αρνήθηκε να εξετάσει την εκδοχή δράσης ακροδεξιών στην υπόθεση αυτή καθώς ήταν πρόσφατο το γε-

γονός της επίθεσης ακροδεξιών στοιχείων κατά βουλευτών του ΚΚΕ στη Θεσσαλονίκη, αλλά και με δηλώσεις του έσπευσε να προαναγγείλει συλλήψεις αποκλειστικά από το χώρο των Αναρχικών.

Χαρακτηρίζοντας τον Οδυσσέα μετά τη σύλληψή του πλέον "προσεσημασμένο", δηλαδή άτομο με ενεργή δράση στους κοινωνικούς αγώνες, επιβεβαίωσε τις προθέσεις αυτές των διωκτικών αρχών. Έτσι ο Παπαθεμελής θέλησε να προκαταβάλει την απόφαση του δικαστηρίου.

Η απόλυτη άρνηση του συντρόφου Οδυσσέα να συνεργαστεί με τους μηχανισμούς δίωξης, η επιμονή του να αρνείται κάθε κατηγορία κάνοντας ταυτόχρονα φανερές τις σκοπιμότητες της ασφάλειας καθώς και οι απρόσμενα δυναμικές κινητοποιήσεις των συντρόφων που ακολούθησαν τη σύλληψή του, εξόργισαν και έκαναν ιδιαίτερα εκδικητικούς τους κατασταλτικούς μηχανισμούς.

Παρά το γεγονός ότι όλες οι αιτήσεις αποφυλάκισής του, πληρούσαν τις προϋποθέσεις για να γίνουν δεκτές και παρά το γεγονός ότι το ΚΚΕ μέσω βουλευτών του αρνούνταν κατηγορηματικά να δεχθεί την ανάμειξη ενός ατόμου σαν τον Οδυσσέα, οι διωκτικές αρχές συνέχισαν απτόητες το έργο τους. Ακόμα και η εξοντωτική απεργία πείνας του, δε στάθηκε ικανή να ανατρέψει την καταδικαστική μανία τους. Μια μανία που επεκτάθηκε ευρύτερα στον αναρχικό χώρο,

γιατί, ας μην ξεχνάμε ότι στις 16 Νοέμβρη του ίδιου χρόνου, με πρόσχημα το φόβο επεισοδίων κατά τη διάρκεια της πορείας του πολυτεχνείου, έγιναν βίαιες και θεαματικές έφοδοι των ΕΚΑΜ σε όλους τους χώρους των καταλήψεων στέγης και ακολούθησαν δεκάδες συλλήψεις και κατηγορίες κατά συντρόφων.

Ο Οδυσσέας στις 6 Οκτώβρη πρόκειται να δικαστεί στο Εφετείο μέσα σε ένα ιδιαίτερα επικίνδυνο κλίμα. Με δεδομένο, τις συλλήψεις των συντρόφων Σπύρου Δαπέργο-λα και Χριστόφορου Μαρίνου που συγκαταλέγονται στις προσπάθειες των διωκτικών αρχών να εντάξουν συλλήβδην τους αναρχικούς σε κοινές ποινικές υποθέσεις, αν όχι στο οργανωμένο έγκλημα, δημιουργείται μια κατάσταση έτοιμη να προεξοφλήσει την καταδίκη του.

Κάτω από τέτοιες συνθήκες που

Συνέχεια στη σελίδα 3

“ΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ μιας νέας τρομοκρατικής επίθεσης του κράτους με στόχο το χώρο των αναρχικών και με επιδίωξη τη μέγιστη δυνατή συκοφάντηση, εγκληματοποίησης και καταστολή του” ο σύντροφος Οδυσσέας Καμπούρης βρίσκεται εδώ και 16 περίπου μήνες έγκλειστος στις φυλακές Κορυδαλλού. Με βαριές κατηγορίες όπως σύσταση συμμορίας, διακεκριμένες κλοπές και βαριές σωματικές βλάβες, αντιμετωπίζει το ενδεχόμενο μιας πολύχρονης φυλάκισης.

Ο Οδυσσέας συνελήφθη στο σπίτι του τρεις μέρες μετά την επί-

θεση αγνώστων στα γραφεία του ΚΚΕ στον Περισσό, που χτύπησαν το φρουρό αρπάζοντάς του τα όπλα στις 19 Ιουνίου του 1994. Οι απόπειρες της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας να κατασκευάσει ψεύτικα στοιχεία ενοχής, όπως το όνομά του χαραγμένο δήθεν σε κράνος που είχαν χρησιμοποιήσει οι δράστες, απέτυχαν κι εγκαταλείφθηκαν κι από τους ίδιους τους σκευωρούς.

Παρ' όλ' αυτά όμως προφυλακίστηκε χωρίς ουσιαστικά κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Το μόνο που το συνδέει με την υπόθεση δεν είναι παρά μια κατασκευασμένη μαρτυρία μιας εικοσάχρονης συ-

σίες που δέχονται να υπηρετήσουν εναλλακτική θητεία στην πράξη δεν αποδέχτηκαν τις κοινοβουλευτικές αποφάσεις. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε ότι ο ίδιος ο θεσμός της εναλλακτικής θητείας στις περισσότερες δυτικοευρωπαϊκές χώρες δέχεται σκληρή κριτική ακόμα και από αντιμilitarιστικές κινήσεις που μέχρι πρότινος αγωνίζονταν για την κατοχύρωσή του. Ανάλογη "στροφή πολιτικής" έκανε στη χώρα μας και ο Σύνδεσμος Αντιρρησιών Συνείδησης κατανοώντας ότι θεσμοποίηση της εναλλακτικής θητείας περισσότερο θα συγκάλυπτε το ζήτημα, παρά θα κατοχύρωνε το δικαίωμα άρνησης στράτευσης. Εξάλλου, είναι ξεκάθαρο ότι οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις προετοιμάζουν με ταχείς ρυθμούς τη μετεξέλιξη των εθελοντικών (στο χέρι του καθένα μας είναι να στρατευθεί, ή όχι) στρατευμάτων τους, σε επαγγελματικούς μισθοφορικούς στρατούς. Στην προοπτική αυτή η νομοθετική κατοχύ-

ρωση της εναλλακτικής θητείας, όχι απλώς δεν ενοχλεί, αλλά εξασφαλίζει στις κυβερνήσεις το προσωπείο του φύλακα των κοινωνικών δικαιωμάτων, στα πλαίσια της δημοκρατικής επίφασης. Όσο για τη ολική άρνηση στράτευσης, αυτή σίγουρα δεν χωρά σε φόρμες νομοθετικών ρυθμίσεων. Στάση σαφώς ανυποχώρητη απέναντι σε οποιαδήποτε μορφή θητείας, σε οποιαδήποτε μορφή υπηρετήσης του κρατικού μηχανισμού.

Το ζήτημα, όμως, δεν είναι οι όποιοι διαχωρισμοί των αντιρρησιών συνείδησης, αλλά ότι - ούτε μαζί, ούτε χωρία - έχουν καταφέρει να αναπτύξουν ουσιαστικό αντιμilitarιστικό κίνημα που θα μπορούσε να απειλήσει, όχι μόνο την εύρυθμη λειτουργία του στρατού κατοχής, αλλά και θα έθετε σε έμπρακτη αμφισβήτηση τις -έτσι κι αλλιώς - μιλταριστικές δομές κυριαρχίας.

Την ώρα που το "ενιαίο αμυντικό δόγμα" -ως

Συνέχεια στη σελίδα 2

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΝΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΙΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΘΗΤΕΙΑ

Ο Μαραγκάκης (Μάρτης '87), Μακρής (Απρίλης '88), Μαζιώτης (Μάης '91, Σεπτέμβρης '92), Ναθαναήλ (Σεπτέμβρης '91), Καρανίκας (Αύγουστος '95). Ο κύκλος των διώξεων και των φυλακίσεων δεν λείπει να κλείσει. Για τους περισσότερους από τους εβδομήντα περίπου αντιρρησίες συνείδησης εκκρεμούν εντάλματα σύλληψης, ανενεργά κατ' ουσίαν. Η κατηγορία; Ανυποταξία, κι ας μην ξεχνάμε ότι η Ελλάδα τηρεί ακόμα "υπό καθεστώς γενικής επιστράτευσης" από την εισβολή των τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο!

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ προσπάθησαν να "διευθετήσουν" την άρνηση στράτευσης για λόγους συνείδησης, με νομοθετικές ρυθμίσεις που κάθε άλλο παρά την αναγνώριζαν ως αναφαίρετο κοινωνικό δικαίωμα. Χαρακτηριστικό είναι ότι ακόμα και οι αντιρρη-

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ή...

...Αποκάλυψη τώρα!

Αγώνας λοιπόν ενάντια σε κράτος και εκμετάλλευση δεν μπορεί να βοηθήσει αεχώριστα από αγώνα ενάντια στη θρησκεία.

Σελ. 4

ΜΑΥΡΟΙ ΠΑΝΘΗΡΕΣ

Το ανώτερο στάδιο...

Στην επικαιρότητα μια ξεχωριστή σελίδα των αγώνων για την ελευθερία, μια σελίδα γεμάτη αίμα και ένταση...

Σελ. 5

MEDIA & ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ

Στην υπηρεσία της Νέας Τάξης

Η συγνώμενη των δύο μεγάλων δημοσιογραφικών κολοσσών CNN και Times αρωγός της Αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής.

Σελ. 7

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γ.Κ.

★ Χίλια εννιακόσια χρόνια από την αποκάλυψη του Ιωάννη. Τι λες βρε παιδί μου!

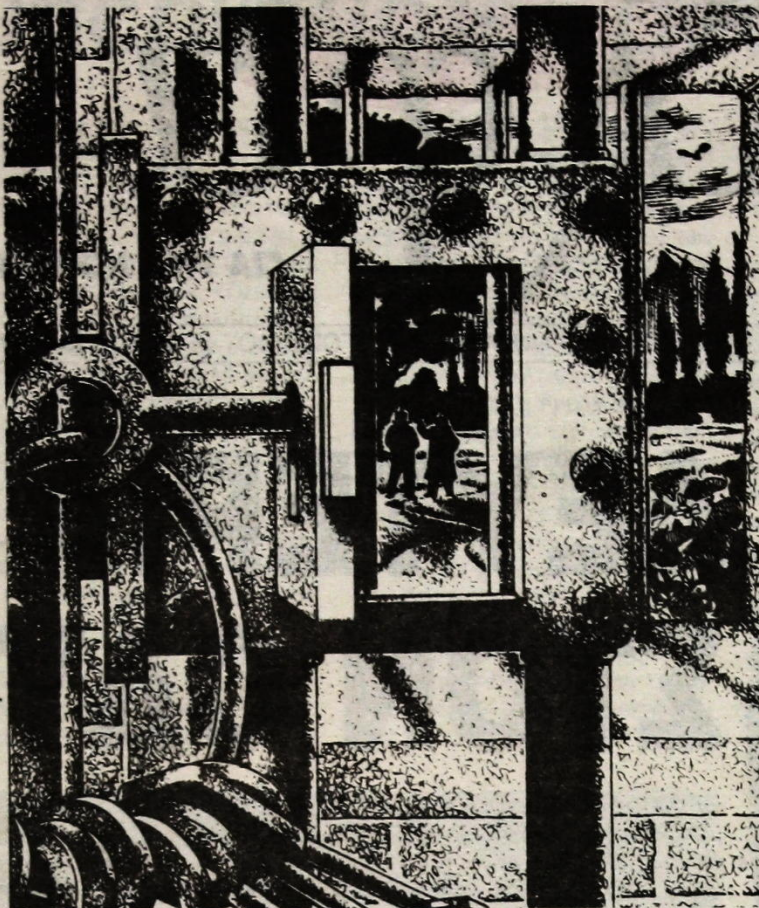
★ Φιλελεύθερη ουτοπία. Μια πόλη για τους επιχειρηματίες ετοιμάζεται, χωρίς την ύπαρξη του κράτους που δυσχεραίνει την οικονομία της αγοράς (γραφειοκρατίας). Μπράβο!! Αντικρατιστές γιάπηδες. Θα την πάρουμε την πόλη αλά τριλανταντά...

★ Διαδηλώσεις και πορείες από τους ρουφιάνους και χαφιέδες της γειτονιάς, για τη μη ενσωμάτωση των τοπικών αστυνομικών τμημάτων στα πολυδύναμα. Άντε και αγώνες για τα εργασιακά σας δικαιώματα καθίκια.

★ Στην δίκη των βιαστών την υπεράσπιση ανέλαβε γυναίκα δικηγόρος. Έτσι είναι. Πρώτα η καριέρα και μετά η γυναίκα.

★ Οι αλλαγές στην υγεία και την ασφάλεια φαίνεται πως θα προκαλέσουν κάποια "ελεγχόμενη" (μόνο) ανασταραχή. Τα δύο μεγάλα κόμματα και οι συνδικαλιστές τους τα έχουν ψιλοβρεί και συμφωνήσει. Αυτοί. Εμείς όμως; (τα ένσημα στο χέρι μάλιστα!).

★ Τα μπλόκα αρχίζουν να αποδίδουν. Ένας νεκρός (ο νεαρός Παπαδάκης στο Ηράκλειο), άγριο κυνηγητό με πυροβολισμούς στην Καλλιθέα (επειδή δεν σταμάτησε στο σήμα), ένας άγριος ξυλοδαρμός στη Θεσσαλονίκη και πόσα τέτοια ακόμα επεισόδια που δεν έγιναν γνωστά. Για συλλήψεις τρομοκρατών πάντως δεν ακούσαμε τίποτα.

Να σταματήσει η ομηρία του Γ. Μπαλάφα

Την προηγούμενη Τετάρτη 27 Σεπτεμβρίου ξεκίνησε η δίκη του Γιώργου Μπαλάφα για την υπόθεση της οδού Καλαμά. Συγκεκριμένα ο Γ. Μπαλάφας κατηγορείται ότι νοίκιασε με ψεύτικο όνομα το υπόγειο της οδού Καλαμά στο οποίο είχε "ανακαλυφθεί" μικρή ποσότητα οπλισμού. Για την ίδια υπόθεση είχαν κατηγορηθεί στο παρελθόν οι Βαγγελιώ Βογιατζή, Μάκης Μπουκουβάλας, Κλέαρχος Σμυρναίος και Χριστόφορος Μαρίνος, οι οποίοι στη συνέχεια αθωώθηκαν πανηγυρικά. Στην ίδια δίκη είχε αποδειχτεί ότι η διαβόητη "γιάφκα" δεν ήταν τίποτα περισσότερο από ένα ασφαλτικό κατασκευάσμα.

Ο στόχος της σκευωρίας ήταν να δημιουργηθεί ένα "στοιχείο" το οποίο θα αποδείκνυε το όλο μύθευμα περί τρομοκρατικής ομάδας. Όμως το μαχητικό κίνημα αλληλεγγύης κατάφερε να γκρεμίσει το κρατικό ψεύδος και να ανοίξει το δρόμο της απελευθέρωσης για τους διωκόμενους. Βλέπουμε λοιπόν, ότι ο Γ. Μπαλάφας σύρεται στα δικαστήρια

με καταφανώς (και ...δικαστικώς) σπημένες κατηγορίες. Πού αποσκοπεί λοιπόν αυτή η μεθόδευση δεδομένου μάλιστα ότι ο Μπαλάφας έχει αθωωθεί για το μέγιστο μέρος των κατηγοριών που του είχε αποδώσει η αστυνομία;

Είναι σαφές ότι η κυριαρχία έχει δύο βασικές επιδιώξεις:

α) Την πολιτική, ηθική και ψυχική εξόντωση του Μπαλάφα, μέσα από ένα εξαντλητικό μακροχρόνιο και φθοροποιό δικαστικό αλισβερίσι. Η παρουσία του Μπαλάφα στους κοινωνικούς αγώνες είναι ενοχλητική για τους φορείς της εξουσίας.

β) Την ποινικοποίηση των αντιτάσεων της κοινωνίας απέναντι στα κρατικά σχέδια. Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: όποιος αντιστέκεται εξοντώνεται.

Απέναντι στις επιδιώξεις του κράτους, οι αναρχικοί αλλά και όλοι οι ελεύθερα σκεπτόμενοι άνθρωποι καλούνται να οργανώσουν της απάντησή τους.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΘΗΝΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΙΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΘΗΤΕΙΑ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

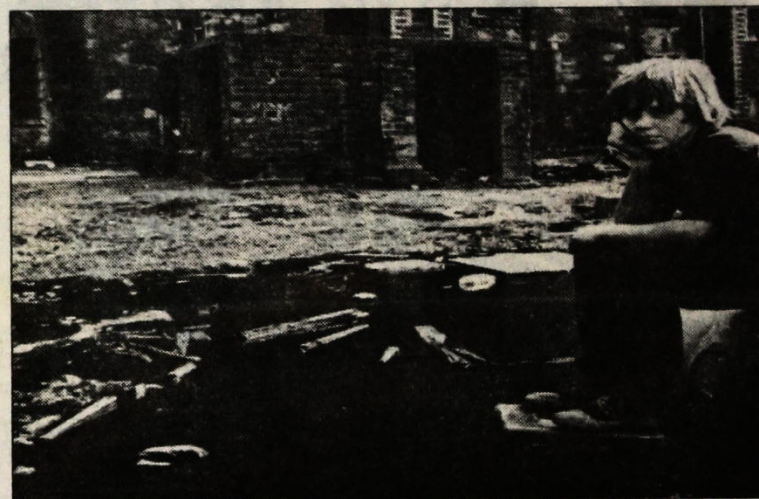
γνήσιο τέκνο του γηγενούς εθνικισμού- παρελαύνει στην Κύπρο, οι ιθύνοντες του γενικού επιτελείου εθνικής άμυνας σε εμπιστευτική τους έκθεση (Αύγουστος '95) αρνούνται να δεχτούν νομοθέτηση της εναλλακτικής θητείας τονίζοντας:

"Η θέση της κοινωνίας στο θέμα αυτό είναι ως επί το πλείστον αρνητική. Μικρός αριθμός εκφράζοντας το λεγόμενο προοδευτικό πνεύμα, τάσσεται υπέρ της θέσπισης της εναλλακτικής θητείας, ενώ το μέγιστο ποσοστό της κοινωνίας μας και ιδίως αυτοί που υπηρέτησαν και μάλιστα παλαιότερα αντιδρούν, όπως επίσης και αυτοί που συναισθάνο-

νται τους εθνικούς λόγους".

Ο Νίκος Καρανίκας είναι από αυτούς "που δεν συναισθάνονται τους εθνικούς λόγους". Από τις 25 Αυγούστου βρίσκεται στη φυλακή αρνούμενος να καταταχτεί. Πέρα από τις όποιες ιδεολογικές διαφωνίες μπορούν να υπάρχουν στο ότι αποδέχεται την εναλλακτική θητεία, το γεγονός είναι ότι αποτελεί σίγουρα έναν ακόμα πολιτικό κρατούμενο. Έναν άνθρωπο που διώκεται για την έμπρακτη αντίστασή του στην ύπαρξη του πιο "απόλυτου" θεσμού κυριαρχίας, του στρατού. Η αλληλεγγύη μας δεν είναι μόνο επιβεβλημένη, είναι δεδομένη.

Κ.Τ.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΚΟΖΑΝΗ

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Στη μίζερη νεκρόπολη που συνεχίζει ατάραχα τον ύπνο του δικαίου αφήνοντας την τρομοκρατική εξουσία να ασελγεί ελεύθερα πάνω της, κάποιος ξύπνησαν με άγριες διαθέσεις! Απία: οι φωνές των συντρόφων από κάθε άκρη της Ελλάδας, από κάθε άκρη της γης. Σκοπός: να ξυπνήσουμε κι άλλους και να εκδικηθούμε αυτούς που μας υπνώτισαν.

Νά 'στε σίγουροι το στοίχημα κερδίστηκε!!!

Σέρρες, Ηράκλειο και τώρα Κοζάνη, αύριο ίσως κάπου αλλού να εμφανιστούν κι άλλοι σύντροφοι. Εμείς τους προκαλούμε και τους παρακαλούμε θέλοντας να ξέρουν ότι θα έχουν τη βοήθεια και τη συμπαράσταση μας.

Ετσι κι εμείς πριν σας χαιρετίσουμε θα θέλαμε την επικοινωνία με κάθε οργάνωση και συλλογικότητα με σκοπό την συνεργασία και την αλληλεγγύη.

Χ.Κ. Κοζάνη, 19 Σεπτεμβρίου '95

Υ.Σ.: Επειδή δεν έχουμε ανοίξει ακόμη Τ.Θ. δεν δημοσιεύουμε τη διεύθυνση μας, για ευνόητους λόγους, την οποία μπορείτε να μάθετε από την «ΑΛΦΑ».

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Κυκλοφόρησαν...

★ Την Πέμπτη 5 Οκτώβρη γίνεται συγκέντρωση και πορεία αλκυλοφόρησης το "Αγκάθι" Νο 2, από την Καλαμάτα, με τίτλο, "Πατρίδα μας όλη η γη, σημαία μας η κοινωνική επανάσταση". Για επικοινωνία, Τ.Θ. 25, ΤΚ 24101 Καλαμάτα.

ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΟΛΗ Η ΓΗ
ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Εκδηλώσεις...

★ Αυτό το Σάββατο 30 Σεπτεμβρίου, στις 7.00μμ στα γραφεία της εφημερίδας, γίνεται ανοιχτή συνάντηση για την διοργάνωση εκδήλωσης αλληλεγγύης στον φυλακισμένο αναρχικό Σπύρο Δαπέργολα.

★ Την Κυριακή 1 Οκτώβρη, στις 7.00μμ, υπάρχει το ανοιχτό κάλεσμα για τη συνέχιση της διαδικασίας του πανελλαδικού Δικτύου. Οι συναντήσεις γίνονται κάθε Κυριακή την ίδια πάντα ώρα στα γραφεία του «ΑΛΦΑ».

★ Την Τρίτη 3 Οκτώβρη γίνεται συγκέντρωση και πορεία για τον φυλακισμένο αντιρρησία συνείδησης Νίκο Καρανίκα. Η πορεία θα ξεκινήσει από την πλατεία Κάνιγκος στις 7.00μμ. και την καλούν ο Σύνδεσμος Αντιρρησιών Συνείδησης και άλλες αριστερές οργανώσεις.

★ Η Επιτροπή Συμπαράστασης στον Νίκο Καρανίκα, διοργανώνει πορεία την Τρίτη 3 Οκτώβρη (6:30μμ., στην Καμάρα), ενώ την Πέμπτη 5 Οκτώβρη καλεί συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από το στρατοδικείο της πόλης, την ώρα της δίκης του Ν.Καρανίκα (9 το πρωί).

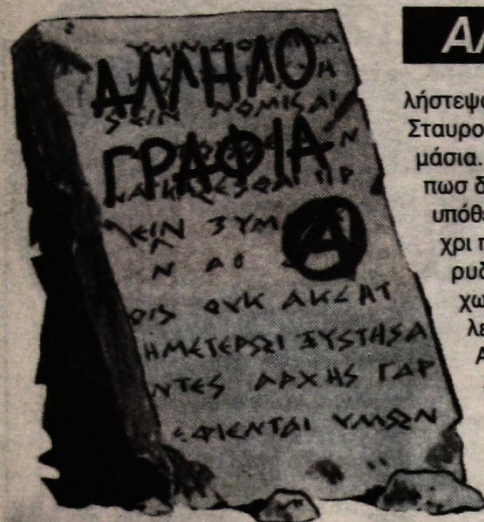
★ Την Πέμπτη 5 Οκτώβρη γίνεται συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης στον φυλακισμένο σύντροφο Οδυσσέα Καμπούρη, η δίκη του οποίου αρχίζει από την Παρασκευή. Η πορεία θα ξεκινήσει από τα Προπύλαια στις 6.00μμ και καλείται από αναρχικούς συντρόφους.

★ Η συνέλευση για το Δίκτυο του «ΑΛΦΑ» στη Θεσσαλονίκη καλείται στο Στέκι της Φιλοσοφικής, την Παρασκευή 6 Οκτώβρη, στις 8.00μμ.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA ΒΑΡΒΑΡΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00ΜΜ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/766805-85 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

Λάβαμε και δημοσιεύουμε το παρακάτω κείμενο του φυλακισμένου Μιχάλη Μακρυγιάννη:

ΕΙΝΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ τα πράγματα που θέλω να πω αλλά έχω καταλάβει ότι σε περιπτώσεις σα τη δική μου τα λόγια έχουν πολύ μικρό ειδικό βάρος.

Δε συμβαίνει το ίδιο και με τα λόγια που λέγονται για το πρόσωπο μου. Έχω πάψει να αναρωτιέμαι μήπως δεν αναφέρονται σε μένα όταν μιλούν για τον "αρχιδολοφόνο Μακρυγιάννη", "αρχιληστή Μακρυγιάννη", "αρχηγό σπείρας Μακρυγιάννη"... Σε μένα αναφέρονται, για την ακρίβεια σε μένα επενδύουν: επιτυχίες της αστυνομίας, δείκτες ακροαματικότητας, δύναμη του νόμου, ο τρόμος της κοινής γνώμης. Έχω πάψει να εκπλήσσομαι όταν μαθαίνω πως πίσω από κάθε παρανομία κρύβομαι ΕΓΩ ο σατανικός, υπεράνθρωπος εγκληματίας που βέβαια δε μπορεί να τα βάλει με τη θεόσταλη δύναμη του καλού: την ΕΛ.ΑΣ. και τη δικαιοσύνη της... Καλό το αστυνομικό θέαμα αλλά έχω αρχίσει να φτάνω στα όρια των αντοχών μου. Θα δώσω ένα παράδειγμα: Στις 3-10-1994 ακούω και διαβάζω στα Μ.Μ.Ε. πως

λήστεψα την τράπεζα ΕΓΝΑΤΙΑ στη Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης. Θαυμάσια. Στον ανακριτή ξεκαθαρίζω πως δεν έχω ιδέα και ξεχνάω την υπόθεση ως "μια από τα ίδια". Μέχρι που ενώ βρίσκομαι στον Κορυδαλλό λαμβάνω ξαφνικά και χωρίς να έχει προηγηθεί βούλευμα, κλήση για δικαστήριο. Ανεξάρτητα με το τι ουρλιάζουν οι αστυνομικοί ρεπόρτερ στο γυαλί, καθώς ή κακώς έχω σοβαρότερες υποθέσεις που με απασχολούν και γι' αυτό στέλνω ένα απολογητικό υπόμνημα στο τριμελές Εφετείο Κακουρημάτων που τούς δηλώνω πως δεν έχω σχέση και δε με αφορά το θέμα και τέλοσπάντων απόδεχομαι ό,τι ποιήθειθουν να μου επιβάλουν. Το υπόμνημα αυτό δεν έφτασε ποτέ, δε γνωρίζω με τίνος ευθύνη.

Έτσι λοιπόν στις 4-9-1995 με φωνάζουν για το δικαστήριο. Αρνούμαι και ζητάω εισαγγελέα. Μου δηλώνουν ότι έχω ένταλμα βίαιης προσαγωγής κι ότι έρχονται οι ειδικές δυνάμεις. Αστυνομικοί με χώνουν δια της βίας στην κλούβα. Ο ουσιαστικός λόγος αυτής της άρνησής μου να παραστώ στη δίκη για μια από τις πολλές στημένες κατηγορίες για εγκλήματα που μου ρίχνει η αστυνομία είναι, όπως με τα διάφορα κατά καιρούς υπομνήματα που είχα στείλει προειδοποίησα, οι απειλές της αστυνομίας κατά της ζωής μου. Και όντως πήρα μια πρώτη γεύση. Κατά την επιβίβαση, και μόλις μπήκα στο κελί της κλούβας, αστυνομικοί με στολή παραλλαγής ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ άρχισαν να με χτυπούν και να μου λένε διάφορες απειλές. Υπάρχουν μάρτυρες για όλα αυτά. Φτάνω λοιπόν κακήν-κακώς στη Θεσσαλονίκη. 6-9 ήταν το δικαστήριο. Στο μεταξύ ενημερώθηκα πως όχι μόνο το υπόμνημα δεν έφτασε

αλλά ούτε και ένταλμα βίαιης προσαγωγής εκδόθηκε. Στις 11/9 βγήκε απόφαση. Και ω συμφορά! ΑΘΩΟΘΗΚΑ. Άκουσε κανείς τίποτα στα κανάλια; Σιωπή. Την ίδια στιγμή με κατηγορούν για μια υπόθεση απόδρασης. Συγκεκριμένα η ασφάλεια μετά από συλλήψεις ανακοινώνει ότι πρόλαβε θεαματικό σχέδιο απόδρασης στον Κορυδαλλό. Εγκέφαλος ο "αρχιδολοφόνος Μακρυγιάννης". Έδωσαν μάλιστα και τις "σημαντικές", ξέχασαν όμως να πουν ότι έχω φύγει από τον Κορυδαλλό και είμαι στις φυλακές Διαβατών Θεσσαλονίκης... Ενώ ήμουν στην άλλη άκρη της Ελλάδας, ενώ εγώ δε γνώριζα τίποτα, κατάφερα ΕΓΩ να οργανώσω τα πάντα. Ευτυχώς οι Αη Γιώργηδες της ασφάλειας με κάρφωσαν ξανά. Γελιότητες, όπως και τόσες άλλες υποθέσεις.

Καταλαβαίνω πλέον και πως δημιουργήθηκε ο μύθος γύρω απ' το πρόσωπο μου και το γιατί. Ένας δραπετής δεν είναι σε θέση να πει το παραμικρό. Όλα αυτά μπορούν να τού χωρίς κόστος. Τα παιδιά χρειάζονται κάποιον μπαμπούλα για να είναι υπάκουα, η "κοινή γνώμη" χρειά-

ζεται αίμα και εγκλημα στο κρεβάτι της μιζέριας της και των άλλων των πάντα ατιμώρητων εγκλημάτων... Πού είναι η δικαιοσύνη τους, πού είναι έστω η λογική;

Ξέρω πως μετά από μένα θα υπάρξει άλλος. Θα ψάξουν για άλλη λεμονόκουπα να στίψουν και να τής φορτώσουν τα πάντα. Κι εγώ ίσως καταλήξω με μια σφαίρα στην πλάτη "ενώ επιχειρούσε να αποδράσει κατά τη μεταγωγή" από κάποιον "οικογενειάρχη αστυνομικό" που τού "εκπυρσοκρότησε το όπλο κι εξοστράκιστηκε η σφαίρα". Ή μπορεί και να "αυτοκτόνησε στο κελί του". Δεν θα πουλήσω την ψυχή μου στο διάολο: ούτε χαφίες θα γίνω, ούτε θα σκύψω το κεφάλι. Το κυνηγητό δε μπορεί να συλλάβει ποτέ την ψυχή μου. Αυτή θα μείνει ελεύθερη. Διαμαρτύρομαι όσο μπορώ και όσο αυτό έχει σημασία αν κι έχω αποφασίσει πλέον κάτι, είναι πως όσο κι αν με θέλουν "αποδιοπομπαίο τράγο" δεν πρόκειται να αρχίσω να βελάζω ευχαριστήμενος και υπάκουος.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ: Σήμερα στις 16-9-1995 έλαβα χαρτί του Συμβουλίου

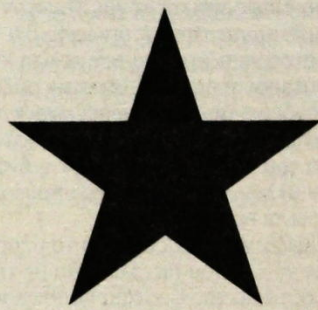
Πλημειοδικών -που συνεδρίασε τη μέρα της μεταγωγής μου στη Θεσσαλονίκη- το οποίο αποφασίζει την παράταση της κράτησής μου στον Κορυδαλλό και ισχυρίζεται ότι δεν εμφανίστηκε να εκθέσω τις απόψεις μου. Στις 25-8-95 έστειλαν την κλήση να παρουσιαστώ, μια κλήση που ουδέποτε έλαβα και μέχρι σήμερα δε γνώριζα την ύπαρξή της. Η υπόθεση αυτή -που εκρεμεί στον 26ο τακτικό ανακριτή- ήταν ιδιαίτερα σημαντική αφού είχα σοβαρά στοιχεία να εκθέσω για την κατασκευασμένη κατηγορία. Φρόντισαν να αποκρύψουν τα πάντα κι έτσι να έχουν τα νώτα τους καλυμμένα. Ενώ γνώριζαν πως έπρεπε να παρουσιαστώ στο συμβούλιο αυτό, τα χαράματα και χωρίς -όπως λέει ο κανονισμός- να με ειδοποιήσουν από το προηγούμενο βράδυ -κάτι που γίνεται με όλους τους κρατούμενους-, με τράβηξαν στη συμπρωτεύουσα. Έτσι κι αλλιώς μπορεί ένας κρατούμενος "να μην εμφανιστεί"; Μήπως δεν έβρισκα ταξί; Όπως και να 'χει, αυτά που πρέπει ΘΑ ΕΙΠΩΘΟΥΝ ό,τι και να κάνουν οι ανακριτές, οι αστυνομικές και οι φυλάκες. Θα υπάρξει συνέχεια.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

σημαδεύονται και από την αδυναμία συσπείρωσης του αναρχικού χώρου για μια οργανωμένη αλληλεγγύη στο πρόσωπό του, το μέλλον του Οδυσσέα φαίνεται να έχει ήδη προδιαγραφεί.

Όμως η αλληλεγγύη απέναντι στον Οδυσσέα είναι ο μόνος δρόμος πρόσφορος όχι απλά για να καθορίσει την έκβαση της δίκης του. Εκείνο που διακυβεύεται μέσα από αυτήν την υπόθεση είναι η ύπαρξη ολόκληρου του αναρχικού χώρου

καθώς μια ενδεχόμενη καταδίκη του Οδυσσέα θα δώσει το ισχυρό έναυσμα στις διωκτικές αρχές για

νέες επιθέσεις κατά των κοινωνικών αγώνων των αναρχικών.

Η έμπρακτη αλληλεγγύη απέναντι στο σύντροφο Οδυσσέα είναι απαραίτητη περισσότερο από κάθε άλλη φορά αφού μπορεί να αποτελέσει τη βάση για τη συσπείρωση και αφύπνιση των αναρχικών ομάδων και ατόμων, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση κάθε επερχόμενου σχεδίου κι επιδίωξης των κρατούντων.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ

Προσοχή! Ο Homo Korydallius δαγκώνει!

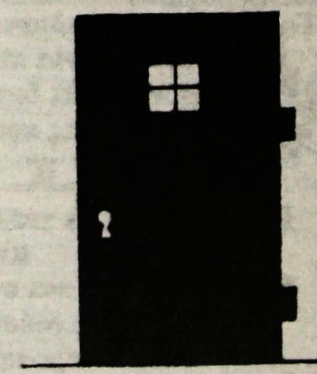
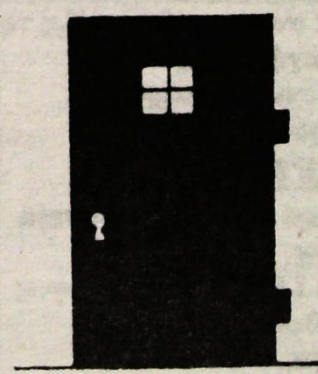
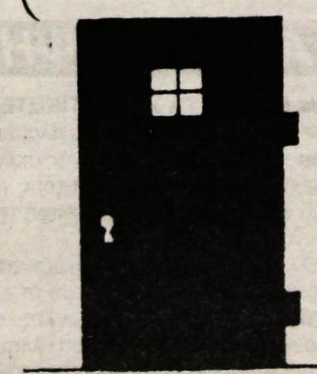
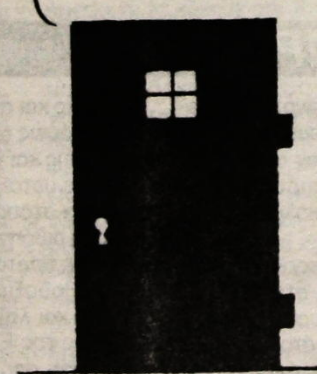
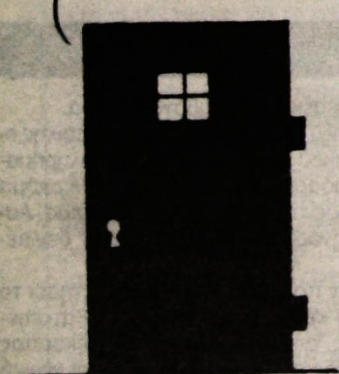
ΤΙΣ ΝΑ ΣΟΥ ΕΞΕΡΩ
ΜΗΤΣΟ! ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΜΑΥΡΗ
Η ΦΥΛΑΚΗ...

ΕΝΤΑΞΕΙΣ ΡΕ ΜΗΤΣΟ!
ΦΑΤ, ΞΑΠΑ, ΕΧΕΙ
ΒΕΛΤΕΡΘΕΙ ΤΟΛΥ
Η ΦΥΛΑΚΗ!

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ
ΔΕΙΣ ΡΕ ΜΗΤΣΟ, ΚΑΙ
ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΕΙΝΑΙ
ΒΥΓΕΝΙΚΟΙ...

...ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ
ΒΛΕΠΟΥΜΕ, ΚΑΙ ΜΑΣ
ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΑ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑ,
ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΕΧΕΙ ΚΡΕΑΣ...

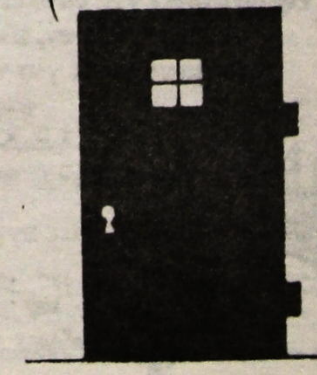
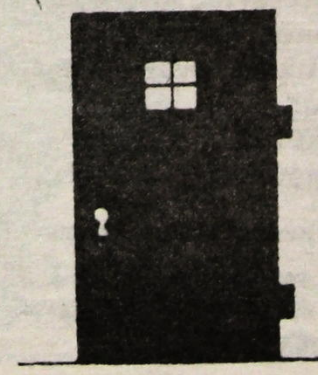
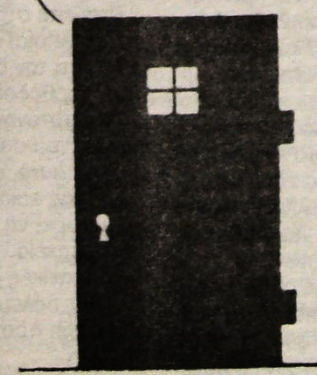
ΑΝ ΜΟΥ ΒΟΥΤΩΞΕΣ
ΤΟ ΤΑΒΟΡ, ΘΑ ΣΕ
ΓΑΜΗΣΩ ΜΗΤΣΟ!

ΦΡΙΚΤΟ ΠΡΑΓΜΑ Η
ΦΥΛΑΚΗ! ΑΠΑΣΙΣΤΟ!
ΑΝΤΕ ΤΩΡΑ ΝΑ ΒΡΑΣΕΙΣ
ΤΗΝ ΠΡΕΖΑ ΣΕ ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΚΟΥΤΑΛΑΚΙ

Ε, ΟΧΙ Κ' ΔΕΝ
ΑΜΑΞΕ ΤΙΣ ΠΟΤΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΥΠΟΥΡΓΟ!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ
ΚΙΟΛΑΣ ΜΟΡΑ
ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ
ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ!

Αλφα

ΕΤΟΣ 10 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 23

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟ-
ΠΟΥΛΟΥ 45

Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μμ.

ΤΗΛ. - FAX: -
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Έγκλημα και Τιμωρία

ΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΟ με αυτό το θέμα δεν μπορεί παρά να ξεκινήσει με μία κατηγορηματική και απόλυτη πρόταση: "Έγκλημα δεν υπάρχει". Έγκλημα δεν υπάρχει με τον τρόπο που ορίζεται από τον αστικό ποινικό κώδικα. Είναι έννοια που έχει δημιουργηθεί για συγκεκριμένους λόγους. Είναι αποκύημα αρρωστημένων μυαλών που νομοθετούν και καταδικάζουν ότι με τους νόμους δημιουργούν. Είναι ότι πιο κατάπτυστο έχει να παρουσιάσει η παγκόσμια Ιστορία της αδικίας. Είναι το όπλο για την ατελείωτη σφαγή που έχουν εξαπολύσει εναντίον της ανθρωπότητας οι εξουσιαστές εδώ και χιλιάδες χρόνια. Είναι μία τεχνητά οριοθετημένη έννοια που κάθε ζωντανός και ελεύθερος άνθρωπος οφείλει να αρνείται και να πολεμά.

Το "έγκλημα" χωρίζεται σε τρεις βασικές κατηγορίες που μας απασχολούν:

- α) έγκλημα κατά της ιδιοκτησίας,
- β) έγκλημα κατά των φυσικών προσώπων και
- γ) έγκλημα κατά του κράτους (συντάγματος).

Οι υπόλοιπες κατηγορίες (θρησκευτικού χαρακτήρα π. χ. εξύβριση των θείων), είναι τόσο γελοίες που δεν αξίζει να αναπτυχθεί καμία πολεμική για αυτές αφού αυτοαναιρούνται.

Η διαδικασία της δημιουργίας των νομικών κωδίκων είναι γνωστή. Οι κοινότητες των ανθρώπων θεσπίζουν με το πέρασμα του χρόνου ένα εθιμικό άγραφο δίκαιο για να διευκολύνουν τις σχέσεις τους. Η ανθρωπότητα ζει κατά αυτό τον τρόπο για πολλούς αιώνες. Ούτε χάος, ούτε αταξία επικρατεί για έναν βασικό λόγο. Οι άνθρωποι έχουν επιλέξει να ζούνε μαζί γιατί είναι κοινωνικά όντα. Και η ομαδική ζωή των κοινωνικών όντων διέπεται από κανόνες που βοηθούν στην δημιουργία σχέσεων αλληλεγγύης. Αλληλεγγύης και λογικής που μετατρέπει και καταργεί τους όρους συμβίωσης ανάλογα με τις περιστάσεις.

Όμως το Ιερατείο που οργανώνεται μαζί με τις ομάδες των κρατούντων της "κοσμικής" εξουσίας, οργανώνουν τους γραπτούς νόμους που με το πέρασμα του χρόνου αποκτούν όλο και καλλύτερη οργάνωση

με ένα και μοναδικό σκοπό. Την καταπίεση της μεγάλης μάζας, και την αδρανοποίηση αυτής.

Αν δούμε αναλυτικά τις δύο εκφράσεις των νόμων, καταλήγουν στο ίδιο σημείο. Την υπεράσπιση των εξουσιαστών και της ιδιοκτησίας τους.

Πρώτα απ' όλα και πάνω απ' όλα η υπεράσπιση της ιδιοκτησίας. Το υπέρτατο αγαθό του ανθρώπου ονομάζεται ιδιοκτησία και όλα περιστρέφονται γύρω από αυτό. Το νομικό σύμπλεγμα προστατεύει τους μεγαλοιδιοκτήτες με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούν να κλέβουν αύστολα και τίποτα να μην μπορεί να απειληθεί την συσσώρευση του κεφαλαίου τους. Μια απλή ματιά στο αστικό δίκαιο μπορεί να πείσει όποιον στοιχειωδώς καταλαβαίνει τι διαβάζει.

Το δεύτερο μέρος είναι η προστασία του κράτους, σήμερα, του ηγεμόνα παλαιότερα. Το κράτος υπερασπίζεται νομικά σαν υπόσταση, για τον απλούστατο λόγο ότι είναι ο προστάτης του κεφαλαίου. Μοναδικός του σκοπός, η διαίωσις του κεφαλαιοκρατικού συστήματος και η προστασία του.

Τώρα όσον αφορά την προστασία του φυσικού προσώπου υπάρχουν δύο διαφορετικοί λόγοι. Πρώτον η δημιουργία της εντύπωσης ότι τι κράτος νοιάζεται για τον πολίτη και δεύτερον η εμφύτευση στην μάζα, της ιδέας, ότι οι άνθρωποι είναι κτήνη που χωρίς την πατρική προστασία του νόμου θα έσφαζαν ο ένας τον άλλον. Το φαιδρό της υποθέσεως είναι εμφανές.

Αξίζει να μιλήσουμε για το μέρος των νόμων που ασχολούνται με την προστασία του φυσικού προσώπου. Ο άνθρωπος δεν χρειάζεται διαιτητή διορισμένο από τις αρχές εξουσίας για να λύσει τα προβλήματα των σχέσεών του. Και βέβαια δεν έχει την τάση να αλληλοκαταστρέφεται. Ο άνθρωπος έχει επιλέξει να ζει με τους όμοιούς του. Υπάρχουν πλάσματα στην φύση που δεν δημιουργούν ομάδες. Αυτά τα πλάσματα αν τα αναγκάσεις να βρεθούν σε μεγάλο αριθμό σε ένα χώρο, πρέπει να τα αποτρέπεις και να τα ελέγχεις για να μην συγκρούονται.

Οι νομοθέτες προσπαθούν αν μας πείσουν ότι ανήκουμε σε αυτή την κατηγορία. Ο Νόμος υποτιμά τη φυ-

σική μας υπόσταση και αρνείται τη φυσική αλληλεγγύη που αναπτύσσουμε. Ο Νόμος είναι ο Θεός, ο "πατέρας", η "αγαθή" δύναμη που συγκρατεί τα κτήνη. Ο Νόμος αρνείται την αγάπη, την αλληλοκατανόηση, την αλληλεγγύη, την ανθρωπινή φύση την ίδια. Ο νόμος είναι άχρηστος.

Τι προκαλεί όμως τα "εγκλήματα"; Τι είναι αυτό που σπρώχνει τον άνθρωπο να αυτοαναιρείται στα βασικά σημεία της ουσίας του;

ΠΡΩΤΑ ΑΠ' ΟΛΑ έχουμε την εξαθλίωση, εξαθλίωση φυσική και πνευματική. Το σύστημα σπρώχνει όλο και περισσότερους στα όρια της επιβίωσης. Στρατιές ανέργων στο δυτικό κόσμο, άστεγοι, δυστυχισμένοι σακάτηδες, ένα μπουλουκι "θεατρίνων" της απόγνωσης για την κοινωνία του θεάματος. Γραφικοί κλοσάρ στο Παρίσι, "επαγγελματίες" ζητάνοι στους υπόγειους σταθμούς των τρένων, εξαθλιωμένοι διασκεδαστές στους ευρωπαϊκούς πεζόδρομους. Πόνος και δυστυχία που αντί να μας εξοργίζει, αντί να μας κάνει να ζητάμε τους υπαίτιους για να πληρώσουν, αντί έστω να μας πληγώνει και να μας χαλάει την ημέρα, εντάσσεται στην καθημερινότητά μας. Η εξαθλίωση γίνεται ένα καθημερινό και τετριμμένο θέαμα. Μία γραφική κατάσταση. Και αγγίζει τον θεατή της όταν ένας άνθρωπος "καμένο χαρτί", πνευματικά και σωματικά εξεγείρεται. Ο πεινασμένος κλέβει και είναι κλέφτης, ο κακοποιημένος συμπεριφέρεται βίαια και είναι βίαιος, ο δυστυχισμένος παίρνει ναρκωτικά και είναι ναρκομανής. Και μπαίνει στη ζωή του θεατή των γεγονότων όταν τον απειλεί. Κατά τα άλλα δεν χρειάζεται να ασχολείται κανείς, έχει αναλάβει το κράτος προνοίας.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ η πρόληψη. Αυτή η διεισδυτική ιδέα που διαδίδουν οι θρησκείες. Αιώνες συνεχούς προπαγάνδας και καλλιέργειας του μεταφυσικού ενστίκτου. ενός ένστικτου που καταστρέφει την λειτουργία της λογικής. Και ένας μη λογικός άνθρωπος είναι έρμαιο των περιστάσεων. Η συνεχής καταπίεση των φυσικών ορμών του ανθρώπου δημιουργεί συναισθηματική ανώριμα και ακρωτηριασμένα άτομα. Ο διαχωρισμός των φύλων, ο πατέρας

αφέντης, η γυναίκα συνώνυμο της αμαρτίας, οι "βάρβαροι" αλλόθρησκοι, η σεξουαλική καταπίεση. Αν κάποιος άνθρωπος έχει μεγαλώσει με τέτοιες διδαχές μάλλον δεν θα είναι ιδιαίτερα ανθρωπιστής. Η Εκκλησία οπλίζει τις χαμηλότερες εκφάνσεις του ανθρώπινου είδους. Γεννά "έγκλημα".

ΤΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΣ η τιμή. Μία ψυχολογική κατάσταση αντίληψης. Ένας λόγος αντικοινωνικής συμπεριφοράς που ευθύνεται τουλάχιστον στην επαρχία για το μεγαλύτερο μέρος των ανθρωποκτονιών. Η τιμή της οικογένειας, του τόπου καταγωγής, της πατρίδας. Έννοιες που δεν έχουν καμία σχέση με αυτό που ουσιαστικά κάποτε σήμαινε αυτή η λέξη, δηλαδή της αξιοπρέπειας. Έννοιες που δεν έχουν σχέση στο κάτω-κάτω με την ίδια την ανθρωπινή φύση γιατί ένας άνθρωπος μπορεί να είναι περήφανος μόνο για τα προσωπικά του επιτεύγματα. Και η τιμή άλλωστε καθαρό γλωσσολογικά έχει σχέση με την ιδιοκτησία. "Εβρίσες τη γυναίκα μου!", "Τη μάνα μου". Αν κάποιος προσβάλλεται από τέτοιες φαιδρότητες, πόσο μάλλον αν σκοτώνει γι' αυτές, έχει πά-

ψει να σκέφτεται. Και κάποιοι ευθύνονται γι' αυτό.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΛΟΓΟΣ είναι η ψυχασθένεια. και δεν χρειάζεται καμία ανάλυση γιατί ακόμα και από το διεστραμμένο ποινικό κώδικα των αστών, ο ψυχασθενής δεν θεωρείται υπεύθυνος των πράξεών του.

Στην κοινωνία που γι' αυτή παλεύουμε, στην κοινωνία της Αναρχίας αυτοί οι λόγοι θα εκλείψουν. Δεν λέει κανείς ότι με μιας θα εξαφανιστεί το έγκλημα. Θέλει χρόνο για να αλλάξει η κοινωνική συνείδηση, αλλά ο μόνος τρόπος για την καταπολέμηση των πράξεων που στρέφονται κατά των συνανθρώπων μας είναι η αλληλεγγύη. Αυτός που ωθείται στο έγκλημα πάσχει γιατί φέρεται κατά τρόπο μη-ανθρώπινο. Σε μία κοινωνία χωρίς νόμους, που η ανθρωπιά συνιστά την ουσία του είδους μας θα αντιμετωπίζεται ο "έγκληματίας" όπως πρέπει. Χωρίς απομάκρυνση από το κοινωνικό σώμα. Χωρίς εγκλεισμό. Με αισθήματα αλληλεγγύης και κατανόησης. Το "έγκλημα" θα τελειώσει όταν τελειώσουν και οι φύλακες.

Α.Κ.
ΔΟΗΝΑ

Το κράτος και οι ιδιώτες σε συνεργασία με όλη τη βιομηχανία παραγωγής ονείρων (Μ.Μ.Ε. και διαφημιστικές εταιρείες), σας προσφέρουμε:

I.E.K. ΑΝΕΡΓΙΑ

I.E.K. ΑΝΕΡΓΙΑ για σίγουρο μέλλον στα ταχεία ανεργίας

Σπουδάστε τώρα και συ στα I.E.K. ΑΝΕΡΓΙΑ στις άπειρες και ανούσιες ειδικότητες που σου προσφέρουμε

Αδειάσε τις τσέπες σου για 2-3 χρόνια γεμίζοντας τις δικές μας, και γίνε ο άνεργος του αύριο!!!

Γίνε και συ τώρα ένας από τους 20.000.000 άνεργους της Ευρωπαϊκής Ένωσης!!!

Το μέλλον σου προβάλλει ζοφερό περιμένοντας στις ουρές των ταρειών ανεργίας, ψάχνοντας απελπισμένα κάθε μέρα στις αγγελίες των εφημερίδων για δουλειά, εκτετόντας εργοδότες να σε προσλάβουν, αλλάζοντας εμφάνιση και -κοσμητικότητα για να φαίνεσαι εργατινός και συμπαθής.

I.E.K. ΑΝΕΡΓΙΑ

αγνωρισμένα -κι όχι μόνο- απ' το κράτος.

: Στους τρεις εγγεγραμμένους ο ένας τζάμπα!!!

...και με αυτούς που θα βρούμε δουλειά θα να να η φρέση του δαιμονίου μόνιμη μζέρια της καθημερινότητας...

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ!

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ γεγονότα των τελευταίων ημερών (στο πλαίσιο της θεαματικής λειτουργίας της κυρίαρχης σκέψης) ήταν οι εκδηλώσεις και τα συνεπακόλουθά τους για τον εορτασμό των 1900 χρόνων από την συγγραφή της "αποκάλυψης" του Ιωάννη.

Αν και συνθίζεται να εορτάζονται οι διάφοροι επέτειοι σε μια στρογγυλεμένη εκδοχή (π.χ στα 10, στα 100, στα 2000 χρόνια), ορισμένες ανάγκες και λειτουργίες της κυριαρχίας στην επικράτεια του ελληνικού κράτους, πρωτοδότησαν την αναγκαιότητα εορτασμού - των όχι και τόσο "στενγγυλών" - 1900 χρόνων.

Το τέλος της χιλιετίας που ζούμε και η αναμονή αυτής που έρχεται (ισχύει για το δυτικό χριστιανικό καπιταλιστικό κόσμο που ελέγχει τις τύχες όλου του πλανήτη), δημιουργεί μια συλλογική αίσθηση καταστροφής, κοσμογονικών αλλαγών, αβεβαιότητας κ.τ.λ, που αλληλεπιδρούν με τον καταρρέοντα κόσμο του εμπορεύματος, της εκμετάλλευσης και της έλλειψης ζωής.

Καθαρά μαθηματικά, τα 1900 χρόνια σε σχέση με το πιο λογικό να εορταστούν 2000 χρόνια, είναι πριν την "καταστροφική" ημερομηνία ορόσημο του 2000. Αν ο πλανήτης συνεχίσει να υπάρχει μετά την αλλαγή της χιλιετηρίδας, σε εκατό χρόνια δε θα έχει θρησκευτικό νόημα ο Αρμαγεδών.

Από την άλλη (και εδώ είναι το πρόβλημά που πρέπει να καταπολεμήσουμε) για ακόμα μια φορά ο εθνικισμός βοηθάει τη θρησκεία, η θρησκεία την ιδέα του ελληνισμού και όλα μαζί την αναγκαιότητα της ελληνικής κυριαρχίας και των Ελλήνων μπουρζουαδών, για κοινωνικό έλεγχο και καταστολή συνείδησης και πράξης.

Το ξαναγένημα και η επιθετικότητα της ορθόδοξης εκκλησίας δεν μπορούν να ξετασθούν λοιπόν, αεχώριστα από την εθνικιστική επιθετική πολιτική του ελληνικού κράτους. Μικρά ή μεγάλα κομμάτια συνθέτουν το παζλ της κυρίαρχης σκέψης και σχεδίων, με όλες όμως τις α-

ντιφάσεις και ανασυνθέσεις που λαμβάνουν χώρα.

Αντιφάσεις είτε μεταξύ του σχεδίου της ευρωπαϊκής ενοποίησης και του εθνικού και εθνικιστικού παραλήρηματος, είτε μεταξύ παπαδαριού και πολιτικών, είτε ακόμα και μέσα στους κύκλους της ορθόδοξης εκκλησίας. Αυτός ο περιβόητος ελληνορθόδοξος "πολιτισμός" δεν πεθαίνει με τίποτα.

Η ορθοδοξία λοιπόν προσπαθεί να ξαναποκτήσει το χαμένο και λαβωμένο κύρος της μέσα στους καταπιεσμένους της Ελλάδας, από τα κινήματα της δεκαετίας του 70 και από τη σύνδεσή της με τη χούντα και γενικά τις συντηρητικές δυνάμεις και το κεφάλαιο. Προσπαθεί από τη μία να μας πείσει ότι εκσυγχρονίζεται (για παράδειγμα ένα από τα θέματα που κυριάρχησε στις εκδηλώσεις της Πάτμου ήταν το οικολογικό), ότι νοιάζεται για τα προβλήματα του σύγχρονου ανθρώπου, είτε κοινωνικά, είτε προσωπικά, μα από πίσω φαίνεται μια φυλακή. Αυτό που ήταν, είναι και θα είναι πάντα η θρησκεία: ένας τεράστιος μηχανισμός εκμετάλλευσης και καταπίεσης της ανθρωπίνης συνείδησης και των ανθρωπίνων λειτουργιών.

Έτσι είτε στο πλαίσιο του ελληνικού κράτους (η ελληνική εκκλησία) είτε σε διεθνές επίπεδο (έχοντας να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό άλλων θρησκειών και δογμάτων) η ορθόδοξη εκκλησία συμμετέχει στα πολιτικά παιχνίδια, αυτόνομη ή σε συνεργασίες. Ούτως ή άλλως οι μνήμες του συλλαλητηρίου για τη Μακεδονία και το τι σήμαινε αυτό, είναι ακόμα νωπές.

Αγώνας λοιπόν ενάντια σε κράτος και εκμετάλλευση δεν μπορεί να νοηθεί αεχώριστα από αγώνα ενάντια στη θρησκεία. Κατάσταση που αφορά τις παγκόσμιες επαναστατικές δυνάμεις, γιατί ο θρησκευτικός φανατισμός και πόλεμοι, ανοίγουν μια ακόμα πιθανότητα για τη "νέα τάξη πραγμάτων" σε κάθε μήκος και πλάτος του πλανήτη.

Α.Κ.

ΑΝΑΡΧΟ - ΠΑΝΘΕΡΙΣΜΟΣ

Το ανώτερο στάδιο των Μαύρων Πανθήρων!

Μέσα από τους αγώνες ενάντια στην εκτέλεση της θανατικής ποινής του Jamal, ήρθε ξανά στην επικαιρότητα μια ξεχωριστή σελίδα των αγώνων για την ελευθερία, μια σελίδα γεμάτη αίμα και ένταση, η ιστορία των Μαύρων Πανθήρων. Τι απόγιναν οι

παλιοί μαύροι πάνθηρες; Υπάρχουν σήμερα πάνθηρες στις ΗΠΑ και αν ναι, ποιές είναι οι απόψεις και η δράση τους; Στο κείμενο που ακολουθεί, γραμμένο με το ύφος των ghetto που προφανώς η μετάφραση αδυνατεί να μεταφέρει, ένα μέλος της παλιάς φρουράς των πανθήρων, καταγράφει τις απόψεις και τις εμπειρίες του για τον αγώνα χτες, σήμερα και για πάντα.

ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ των Μαύρων Πανθήρων, όταν κάποιος έλεγε "η εξουσία στο λαό", αμέσως ερχόταν η απάντηση "ΟΛΗ η εξουσία στο λαό". Έχοντας υπάρξει για πολλά χρόνια πολιτικός κρατούμενος άρχισα να νιώθω αυτό το διάλογο με ένα νόημα αναρχικό. Όσα θα διαβάσετε στη συνέχεια αφορούν τη σημερινή μου εμπειρία σαν αναρχικού μέσα σε ένα γενικά ιεραρχικό σχήμα πανθήρων.

Τη δεκαετία του '60, εκείνα τα υπέροχα χρόνια, ήμουν ένας πολιτικός δραστήριος έφηβος. Έτσι εγώ κι ο κολλητός μου ο Jihad Abdul Mumit, που τώρα είναι πολιτικός κρατούμενος στο Lewisburg, είμασταν έτοιμοι για δράση από την πρώτη στιγμή που είδαμε τις φωτογραφίες του Χίου (Νιούτον) και του Μπόμπυ (Σήλς). Μαύρα μπερέ, μαύρα δερμάτινα, μαύρα από την κορφή ως τα νύχια! Αυτό ήταν! Πάνθηρες! Έπρεπε να χυθούμε στη φάση.

Οι απόψεις μας για μαύρο εθνικισμό και εξέγερση άρχισαν να μετατρέπονται σε κάτι πιο επαναστατικό και συγκεκριμένο. Μάθαμε ιδεολογικά και οργανωτικά ζητήματα, μάθαμε τι σημαίνει συντροφικότητα και τόλμη. Εγώ είχα πειστεί από την πρώτη κιόλας θολή εικόνα που είχα σχηματίσει: επανάσταση των πανθήρων, λούμπεν προλεταριάτο, αντάρτικο πόλης, προγράμματα στήριξης του πληθυσμού, "της γης οι κολασμένοι", το μικρό κόκκινο βιβλιαράκι, οι συντρόφισσες σε υπεύθυνες θέσεις, φύγαμε, η νίκη μας περιμένει...

Μέσα από τους πάνθηρες απόκτησα την εικόνα για τα καθήκοντα ενός επαναστάτη: αφοσιωμένος στην ελευθερία και πάνω από όλα στην ελευθερία, χωρίς ποτέ να σταματάς να μαθαίνεις, να αναπτύσσεται και να είσαι πάντα πρόθυμος να δουλέψεις για τους ανθρώπους.

Τα 12 χρόνια δράσης μου σύμφωνα με τη γραμμή του Malcolm X και του Cleaver Eldrige, με οδήγησαν στη φυλακή όπου είχα την ευκαιρία να μάθω και να καταλάβω πολλά πράγματα: Βίλχεμ Ράιχ και σχολή της Φραγκφούρτης, ριζοσπαστικές - φεμινιστικές αναλύσεις και κριτικές, τη μεθοδολογία του Paulo Freire για μια συλλογική εκπαιδευτική διαδικασία. Δεν είναι απλά ότι διάβαζα βαρύ πράγμα, το δύσκολο ήταν ότι έπρεπε να ξεφορτωθώ παλιούς τρόπους σκέψης, πεποιθήσεις και κολληήματα που ήταν αντιδραστικά και αντεπαναστατικά.

Κάποια στιγμή, όταν ήμουν στη φυλακή Marion, με πλησίασαν έναν άλλος πάνθηρας και ένας παγερός Σκελός και μου πλασσάρανε αναρχικά φυλλάδια. Να σας πω την αλήθεια, εξ' αιτίας των μαρξολενινιστικών και μαοϊκών μου αντιλήψεων ήμουν αντίθετος από την αρχή. Δεν ήθελα να τα πάρω, αλλά αγαπούσα πολύ εκείνους τους συντρόφους και τα πήρα. Που λέτε, όταν είσαι κλεισμένος για μήνες στην απομόνωση, συμβαίνουν παράξενα πράγματα. Έχεις διαβάσει ότι μαλακία έχεις και βαριέσαι του θανάτου. Μετά από λίγο, διαβάζεις μέχρι και το κω-

λόχαρτο! Έτσι τελικά, παρά τις μαρξολενινιστικές και μαοϊκές μου αναστολές, διάβασα τις φυλλάδες που μου είχαν δώσει. Αρχισα να καταλαβαίνω ότι σε μερικά σημεία είχαν δίκιο. Όσο πιο πολύ άφηνα το μυαλό μου να χαλαρώσει και διάβαζα καλύτερα, μάθαινα περισσότερα. Αρχισα να σκέφτομαι ότι αυτός ο τυπάς ο Μπακούιν, έλεγε μερικά βάσιμα πράγματα ενάντια στον "θεό", τον Μαρξ. Η μαρξιστική επανάσταση δεν ήταν ο μόνος δρόμος.

Μερικά χρόνια πριν τη σύλληψη μου το 1974 ένας άλλος πάνθηρας, ο Frankie Ziths, μου είχε δώσει ένα φυλλάδιο για τον Μάχνο και τον αγώνα του ενάντια στους μπολσεβίκους. Τότε δεν το είχα ανοίξει καν, όμως 15 χρόνια μετά, μέσα στη φυλακή, το διάβαζα ξανά και ξανά. Ο Frankie ήταν τέτοιος τύπος, είχε πολύ ανοιχτό μυαλό, δεν τον ενδιέφεραν οι ταμπέλες. Τον έφαγαν πριν μπορέσω να τον ευχαριστήσω.

Ο αναρχισμός είχε τους ίδιους στόχους με το κίνημα, όσον αφορά τη δημιουργία μιας κομμουνιστικής κοινωνίας. Η διαφορά ήταν στο πως. Ο αναρχισμός έλεγε να δυνάμωσουμε εδώ και τώρα τις δυνατότητες του πληθυσμού για αυτοοργάνωση και αυτοδιεύθυνση. Δεν χρειαζόμαστε τον πατεernalισμό των εξουσιαστικών πολιτικών κομμάτων. Οι μαρξιστές λένε "εμπιστοσύνη στους ανθρώπους. Εμπιστοσύνη στο κόμμα". Όχι! Να εμπιστευτούμε τους ανθρώπους και την ικανότητα τους να δράσουν. Αν κάποια άτομα ή ομάδες έχουν κάτι να προσφέρουν από τις εμπειρίες, τις αναλύσεις ή τις γνώσεις τους, αυτό πρέπει να το κάνουν σαν βοηθοί και όχι σαν υπεροπτική ηγεσία.

Η πλύση εγκεφάλου είναι μεγάλο μανίκι. Υπάρχουν στιγμές που συνειδητοποιώντας μερικά μικρά πράγματα αισθάνεσαι μια ταραχή να κυριεύει όλη σου την ύπαρξη. Πως θα μπορέσω να μεταδώσω όλα αυτά και σε άλλους ώστε να βοηθηθούν και ατομικά και οργανωτικά; Ο στόχος μου παραμένει η νίκη. Όμως μόνο η συμμετοχή του πληθυσμού μπορεί να φέρει μια αληθινή νίκη. Ο πληθυσμός αποτελείται από ξεχωριστές ανθρώπινες υπάρξεις, με επιθυμίες, φόβους, θυμούς, όνειρα, μυαλό κλπ. Πριν βγω από τη φυλακή το 1985, πήρα ένα προσωπικό όρκο, να μην το ξεχάσω ποτέ αυτό. Βγήκα από τη φυλακή έχοντας μαζί μου τις νέες μου γνώσεις για τη ψυχολογία, το φεμινιστικό και τον αναρχισμό.

Ήταν πια ένα κομμάτι του εαυτού μου.

Η Κολλεκτίβα των Μαύρων Πανθήρων δημιουργήθηκε πριν από ένα χρόνο, από ανθρώπους των γκέτο που διάβαζαν την εφημερίδα Μαύρος Πάνθηρας. Πολλοί ενδιαφέρθηκαν για τις δραστηριότητες της Ομάδας Σύνταξης της εφημερίδας, που αποτελούνταν από παλιούς μαύρους πάνθηρες. Αυτοί οι κυρίως νεαροί σύντροφοι δήλωσαν την επιθυμία τους να δράσουν στα γκέτο σύμφωνα με το παλιό πνεύμα των πανθήρων, τουλάχιστον όπως αυτοί το αντιλαμβάνονταν. Έτσι η

Ομάδα Σύνταξης αποφάσισε να τους δεχτεί και να βάλει μπροστά τις διαδικασίες. Είμαι πολύ περήφανος γιατί σήμερα, ένα χρόνο μετά, σχεδόν όλοι όσοι ξεκίνησαν, συνεχίζουν ακόμα. Είναι πολύ πρώτοι και είναι επαναστάτες από την καρδιά τους και μια απόδειξη γι' αυτό είναι ότι μαλώνουμε όλη την ώρα γιατί έχουν μυαλό κι απόψεις μέσα στα κεφάλια τους. Από εμάς είχαν ζητήσει δύο πράγματα:

1) να συμμετέχουμε στις δραστηριότητες και κύρια στη δράση για τους πολιτικούς κρατούμενους και

2) να βοηθήσουμε στην πολιτική επιμόρφωση, μιλώντας για την ιστορία των μαύρων πανθήρων, πολιτικά ζητήματα και τρόπους δράσης. Είμασταν παραπάνω από πρόθυμοι να κάνουμε και τα δύο. Αυτό όμως, ούτε ήταν ούτε είναι μια εύκολη διαδικασία γιατί τελικά ζητούσαν ηγεσία! Ο αναρχισμός με δίδαξε να είμαι πολύ πρόσεκτικός σ' αυτό το ζήτημα και στους κινδύνους που κρύβει για την ατομικότητα, τον αυθορμητισμό, τη δημιουργικότητα και την υγεία συνολικά της επαναστατικής διαδικασίας για μια πραγματικά ελεύθερη κοινωνία.

Επαναστάτης σημαίνει να μαθαίνεις να συνενώνεις με αρμονία ένα μεγάλο αριθμό από διαφορετικές προσωπικότητες. Αυτή η αρμονία πρέπει να στηρίζεται σε κάποιες γενικές γραμμές και μετά να προχωράει η δουλειά. Δεν είναι εύκολο.

Χρειάζεται αγώνας. Χρειάζεται επιδεξιότητα. Η Κολλεκτίβα των Μαύρων Πανθήρων πρέπει να το καταλάβει αυτό. Εμείς απλά βοηθήσαμε να οργανωθούν. Η παλιά φρουρά, η Ομάδα Σύνταξης της εφημερίδας ΜΑΥΡΟΣ ΠΑΝΘΗΡΑΣ έχουμε έτσι κι αλλιώς πολύ δουλειά. Πρέπει να βγάζουμε την εφημερίδα, πρέπει να κάνουμε προπαγάνδα για τους συντρόφους μας που ΑΚΟΜΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ. Γύρω από αυτή τη δουλειά δημιουργήθηκε ένα σχήμα, χωρίς συγκεκριμένη οργανωτική μορφή αλλά ουσιαστικά χωρίς ηγεσία και η Ομάδα Σύνταξης ενθάρρυνε κι άλλους ακόμα να έρθουν. Και ήρθαν!

Όλοι όσοι ήρθαν ήταν και γαμώ τα παιδιά! Πουλούσαν την εφημερίδα στους δρόμους με πάθος! Δεν φοβόταν να μιλήσουν με τους περαστικούς και μάλιστα με προκλητικό ύφος: "Γιατί δεν αγοράζεις την εφημερίδα κοπελιά; Αυτό που γράφει είναι για σένα. Μη φοβάσαι αδερχφέ. Τι περιμένεις, να κάνουν ντου στο σπίτι σου οι μπάτσοι;" Το παλιό καλό πνεύμα των πανθήρων!

Υπάρχει πάντα τόσο πολλή δουλειά. Υπάρχει μια συνάντηση για τους πολιτικούς κρατούμενους στο τάδε μέρος στις 7.00 μμ. Όσοι ενδιαφέρεστε να είστε εκεί... Αυτό φτάνει. Είναι όλοι εκεί. Έπρεπε να δείτε τη δουλειά που έγινε για την υπόθεση του ΜΥΜΙΑ! Τρέχαμε όλη την ώρα και τελικά δεν μας έμνε χρόνος να συζητήσουμε οργα-

νωτικά ζητήματα ή για τον τρόπο λήψης αποφάσεων. Αυτό είναι προβληματικό, αλλά η δουλειά έπρεπε να γίνει.

Μετά από τόσα χρόνια και ήττες, η επανάσταση, εκτός από καθαρά πολιτικό ζήτημα είναι και ψυχολογική υπόθεση. Οι παλιοί πάνθηρες οι οποίοι αυτονόητα και αυτόματα γίνονταν μέλη της Ομάδας Σύνταξης, συναντιόταν για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, μια μεγάλη χρονική απόσταση υπό τον εντατικό, πειθαρχημένο αγώνα στον οποίο κάποτε είμασταν μαθημένοι. Από τότε άλλαξαν πολλά πράγματα. Αυτή τη στιγμή, ακόμα προσπαθούμε να ενώσουμε τις διαφορετικότητες μας, αλλά τώρα έχει έρθει και η ώρα για τα οργανωτικά ζητήματα. Κάποιοι στην Κολλεκτίβα ζητάνε ηγεσία. Είναι ώρα για ένα ζωτικό αγώνα. Καθαρότητα, ομοιομορφία, επίσημη οργάνωση της Κολλεκτίβας με ιδεολογία, κανόνες, εντολές. Μη χειρότερα!

Στην Κολλεκτίβα, ο καθένας ενθαρρύνεται να καταθέτει τις δικές του απόψεις. Στο Κόμμα των Μαύρων Πανθήρων εφαρμόζαμε τις μαοϊκές αρχές όσο καλύτερα μπορούσαμε. Έχουν καλά πράγματα και κάποια είναι χρήσιμα και τώρα. Εγώ, σαν αναρχικός, με διαφορετικές βάσεις στη ψυχολογία και το φεμινισμό, προσπαθώ, οπότε μπορώ, να συνεισφέρω στα οργανωτι-

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

M. A. JAMAL

Οι δολοφόνοι επιμένουν

"Είναι δίκαιο να επαναστατήσω και θα εξακολουθήσω να αντιστέκομαι"
M. A. JAMAL

Ο ΜΥΜΙΑ ΑΒΟΥ ΤΖΑΜΑΛ, υποστηρικτής των Μαύρων Πανθήρων και αργότερα μέλος των MOVE, συνεχίζει να δικάζεται για το δικαίωμα της άρνησης στην ρατσιστική και ταξική κοινωνία της Αμερικής.

Η δικαιοσύνη των "μέτρων και σταθμών" τον κατηγορεί για τη δολοφονία ενός μπάτσου (στις 9 Δεκεμβρίου 1981) και προσπάθησε ήδη μια φορά, να τον εκτελέσει στις 17 Αυγούστου. Ύστερα από διεθνή αλληλεγγύη, αναβλήθηκε η εκτέλεση της θανατικής ποινής αποφασίζοντας την αναψήλαψη της δίκης του.

Παίζοντας όμως το γνωστό παιχνίδι που κάθε ποινικό σύστημα φτιάχνει για κάθε αγωνιστή, τώρα ξαναποφάσισε να μην επαναληφθεί η δίκη, αφήνοντας τα περιθώρια να οριστεί πλέον η νέα ημερομηνία της δολοφονίας του.

Σημαντικό είναι να αναφερθεί η στάση της Δεξιάς Ένωσης Γουρουινίων (FOP) της Πενσυλβανίας που πραγματοποιήσε πορεία διαμαρτυρίας για την προσωρινή - όπως φάνηκε - αναψήλαψη της δίκης του.

Είναι βέβαιο λοιπόν ότι αν ο JAMAL δεν ήταν τόσο ενεργός κατά τις δεκαετίες '60 και '70, ίσως να μην

καταδικαζόταν τόσο απροκάλυπτα και αυτό το τελευταίο έχει ιδιαίτερη σημασία. Η Αμερικάνικη εξουσία μαζί του καταδικάζει και δύο κινήματα (περασμένα σήμερα) κυνηγώντας τα φαντάσματά τους. Δύο κινήματα που συμμετείχε ο JAMAL και που δεν θέλουμε να δείξουμε ολοκληρωτική αποδοχή, αλλά όμως πρέπει να καταλάβουμε ότι επηρέασαν την κοινωνία αυτή. Το πρώτο, οι Μαύροι Πάνθηρες ξεκίνησαν τη δράση τους έχοντας σαν ουσία δύο θέματα, το δικαίωμα στην αυτό άμυνα και τη χρήση όπλων όταν τους επιτίθενται και το συνεχή πολιτικό αγώνα σε όλο και πιο ταξικές και όχι φυλετικές βάσεις.

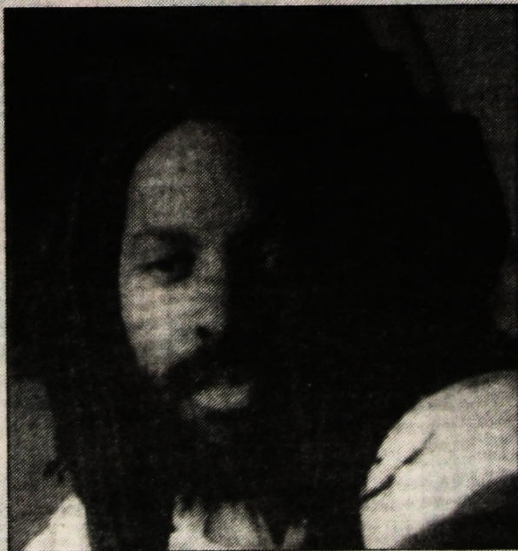
Οι πρώτοι μάλιστα ιδρυτές τους, γυρνούσαν με το πιστόλι στο χέρι, περιφρονούσαν και εξέγειραν τους φτωχούς λευκούς και όλες τις μειονότητες, ενώ συγχρόνως συγκρούονταν άγρια με εθνικιστικές οργανώσεις των μαύρων όπως οι US. Το δεύτερο κίνημα των MOVE που κατασκευοφαντήθηκε, την εποχή του είχε τα πιο δραστήρια μέλη εναντίον της ρατσιστικής πολιτικής της Αμερικής στη Φιλαδέλφεια με αποτέλεσμα οι συμμετέχοντες σ' αυτό να έχουν κακοποιηθεί σ' όλα τα αστυνομικά τμήματα γιατί υπερασπίστηκαν τις ιδέες τους και τη ζωή τους.

Αυτή η Αμερική και η αγωνία της φυσικής καταστροφής του JAMAL κρύβει σήμερα και μερικά άλλα πράγματα πίσω της και δεν είναι ξεκομμένη από την εκμηδένιση χιλιάδων άλλων ανθρώπων (μερικοί ξεκάθαρα πολιτικών κρατούμενων) στις φυλακές της "σύγχρονης" Αμερικής. Γιατί κανείς δεν αμφισβητεί ότι η ακραία κοινωνία σπέρνοντας την κοινωνική παθογένεια με τι ανισότητες και το ρατσισμό της θα αναλάβει στο μέλλον να "καθορίσει" και άλλους ανεπιθύμητους, μέσα στα πλαίσια στα πλαίσια της ταξικής πολιτικής της.

Η εκστρατεία αλληλεγγύης και συμπαράστασης λοιπόν δεν μπορεί να ξεκοπεί από την ελπίδα για την ανάπτυξη του ταξικού πολέμου σε όλη τη γη και την ολική καταστροφή του ποινικού συστήματος που σκοπούς έχει να καθυποτάξει κάθε προλεταριο και κάθε αγωνιστή.

Στέκοντας αλληλέγγυοι στον αγώνα του και σε όλους του μελλοθανάτους στα μπουτρούμια των φυλακών πρέπει να γενικεύουμε την κοινωνική αντίσταση στο κράτος και τους θεσμούς του διεκδικώντας την ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ JAMAL ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΟΙ ΔΗΜΙΟΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΟΥΝΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ

Είναι ο UNABOMBER, αναρχικός;

Την περασμένη βδομάδα δύο από τις μεγαλύτερες αμερικάνικες εφημερίδες, η "New York Times" και η "Washington Post", σε συμφωνία με την αμερικάνικη κυβέρνηση, δημοσίευσαν το "μανιφέστο" του UNABOMBER. Τα τελευταία 17 χρόνια, ο Unabomber έχει στείλει δεκάδες επιστολές - βόμβες. Με επιστολή του προς τους Times δεσμεύτηκε να σταματήσει τις επιθέσεις εναντίον ατόμων αν η εφημερίδα δημοσιεύσει το μανιφέστο του. Σ' αυτή την περίπτωση θα περιοριστεί σε επιθέσεις ενάντια σε κτήρια. Το άρθρο που ακολουθεί δημοσιεύτηκε στο τεύχος Αυγούστου/Σεπτεμβρίου της αμερικάνικης αναρχικής εφημερίδας "Love & Rage". Έχει γραφτεί πριν τη δημοσίευση του μανιφέστου και αναπτύσσει ενδιαφέρουσες απόψεις, οι οποίες μπορούν να προκαλέσουν ένα χρήσιμο προβληματισμό.

Ο "UNABOMBER" υποστηρίζει ότι είναι αναρχικός. Εδώ και 17 χρόνια το άτομο που αυτοαποκαλείται Unabomber επιτίθεται με γράμματα - βόμβες χωρίς να έχει δώσει κάποια αιτιολόγηση. Οι στόχοι των επιθέσεων συχνά ήταν πλούσιοι και ισχυροί επιχειρηματίες, όπως στην περίπτωση του Απρίλη, όταν σκοτώθηκε ένας βιομήχανος ξηλείας. Συνήθως όμως, οι στόχοι ήταν καθηγητές κολεγίων (κυρίως γενετικής και υπολογιστών) και ιδιοκτήτες καταστημάτων πώλησης κομπιούτερ. (...) Μέχρι στιγμής έχει προκαλέσει τρεις θανάτους και 22 τραυματισμούς.

Πρόσφατα έστειλε μια επιστολή όπου υποστηρίζει ότι είναι αναρχικός και ριζοσπάστης οικολόγος. (...) Ο Unabomber έχει αναπτύξει βομβιστική δραστηριότητα πολλά χρόνια πριν υψώσει την σημαία της αναρχίας. Αυτό που είναι βέβαιο, είναι πως από την πρώτη στιγμή στρεφόταν ενάντια στην τεχνολογία. Δεν έχουμε κανένα λόγο να αμφισβητήσουμε πως υιοθετεί αναρχικές οικολογικές απόψεις, χωρίς να έχει σημασία αν είχε αυτές τις επιρροές από την αρχή. Τα επιχειρήματα του είναι πολύ κοντά σε ορισμένες απόψεις που αναπτύσσονται στα πλαίσια του αντιεξουσιαστικού κινήματος και γι' αυτό μια ανάλυση τους θεωρείται απαραίτητη.

Η αναρχική οπτική του

Σε επιστολή του προς τους "News York Times", ο Unabomber δηλώνει: "Αποκαλούμε τους εαυτούς μας αναρχικούς γιατί σκοπούς μας είναι να τεμαχίσουμε το σύνολο της κοινωνίας σε πολύ μικρές, ολοκληρωτικά αυτόνομες μονάδες". Είναι γεγονός ότι οι αναρχικοί, γενικά, είναι ενάντια στο συγκεντρωτισμό, γιατί η άμεση δημοκρατία είναι εφικτή μόνο σε κοινότητες ανθρώπων κλίμακας όπου οι άνθρωποι μπορούν να έχουν καθημερινή επαφή. Αυτή περιλαμβάνει χωριά, εργατικά συμβούλια, οργανώσεις γειτονιάς, κοινωνικά κέντρα κλπ. Ωστόσο πολλοί αναρχικοί υποστηρίζουν μια ομοσπονδία από την βάση, όπου οι τοπικές ομάδες θα συμμετέχουν σε ένα δίκτυο εθελοντικών συνεργασιών που θα καλύπτει χώρες, ηπείρους, ολόκληρο τον κόσμο.

Το όραμα του Unabomber περιλαμβάνει την ολοκληρωτική καταστροφή του "βιομηχανικού τεχνολογικού συστήματος". Πράγματι, οι περισσότεροι αναρχικοί, σε αντίθεση με τους μαρξιστές και τους

φιλελεύθερους, δεν θεωρούν τη σύγχρονη τεχνολογική ανάπτυξη ούτε προοδευτική, ούτε ουδέτερη. Το κράτος και το κεφάλαιο έχουν αναπτύξει την τεχνολογία ώστε να απαντά στα δικά τους συμφέροντα, της εκμετάλλευσης, του κέρδους, του πολέμου. Μια νέα κοινωνία δεν θα είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει αυτή την τεχνολογία στην σημερινή μορφή.

Είναι γεγονός ότι υπάρχει μια αντιμαχία στο αντιεξουσιαστικό οικολογικό κίνημα. Ορισμένοι υποστηρίζουν ότι μια νέα κοινωνία πρέπει να χρησιμοποιήσει τις τεχνολογικές γνώσεις ώστε να αναπτύξει ένα νέο είδος βιομηχανίας, που θα είναι αποδοτική αλλά συγχρόνως οικολογική και μη απολλοτριωτική. Άλλοι πάλι επιχειρηματολογούν υπέρ της επιστροφής σε μια προβιομηχανική κοινωνία, με τεχνολογία μεσαιωνικού επιπέδου ή ακόμα και σε συνθήκες κυνηγιών και καρποσυλλεκτών. Όπως και ο Unabomber, οι τελευταίοι φαίνεται να ξεχνάν ότι και η προβιομηχανική κοινωνία ήταν ιδιαίτερα καταπιεστική: μοναρχία, μαζική δουλεία, φεουδαρχία, πόλεμοι, καταπίεση της γυναίκας και όλα αυτά πριν η κοινωνία οργανωθεί ως σαφώς ταξική. Ετσι κι αλλιώς, η προβιομηχανική κοινωνία είναι αυτή που μετεξελίχθηκε στη βιομηχανική, έχουν άμεση σχέση. Όπως η βιομηχανική τεχνολογία δεν είναι απαραίτητα απελευθερωτική, ούτε η εξάλειψή της βιομηχανικής τεχνολογίας θα σημάνει απαραίτητα την απελευθέρωση.

Η στατηγική του

Ο Unabomber παραδέχεται ότι δεν διαθέτει κάποια στρατηγική για τον αναρχισμό: "Δεν υπάρχει ορατός δρόμος για αυτό τον σκοπό, επομένως είναι κάτι που πρέπει να το αφήσουμε στο μέλλον". Αντίθετα: "ο άμεσος στόχος, ο οποίος είναι εφικτός, είναι η καταστροφή κατά τη διάρκεια των επόμενων δεκαετιών, του παγκόσμιου βιομηχανικού συστήματος".

Υπάρχουν πάρα πολλοί αναρχικοί που δεν τους έχει απασχολήσει ποτέ πως θα έρθει η αναρχία. Φυσικά κανείς δεν διαθέτει μια κρυστάλλινη σφαίρα ή μια ανάλυση για τα πάντα, ωστόσο μπορούμε να επιχειρούμε την επεξεργασία μιας σύγχρονης ανάλυσης και μιας στρατηγικής για την αναρχική επανάσταση. Αυτό απαιτεί ανάπτυξη και θεωρίας και δράσης. Είναι αναγκαία μια ανάλυση του κοινωνικού συστήματος. Πρέπει να αναζητούμε τις αδυναμίες του συστήματος, να αναγνωρίζουμε την ουσία της σημερινής κρίσης, να εντοπίζουμε τις κοινωνικές δυνάμεις που είναι πιο κοντά στον αγώνα.

Είναι απαραίτητο να συμμετέχουν στα κοινωνικά κινήματα, να ερχόμαστε σε επαφή με άλλες απόψεις. Πρέπει να συγκροτήσουμε μια οργάνωση η οποία θα μας βοηθά να πραγματοποιήσουμε όλα τα προηγούμενα χωρίς να μας γραφειοκρατικοποιεί.

Αντίθετα, ο Unabomber, προτείνει επιθέσεις ενάντια σε άτομα. Στην επιστολή του προς τους Times αναφέρεται ότι "αν δεν υπήρχαν επισημάνσεις υπολογιστών, δεν θα υπήρχε, ανάπτυξη της επιστήμης των υπολογιστών". Είναι σαφές ότι εντοπίζει τον εχθρό του σε πρόσωπα και όχι σε ένα κοινωνικό σύστημα, ένα κοινωνικό σύστημα που παράγει επισημάνσεις υπολογιστών πολύ πιο γρήγορα από ότι μπορεί ο Unabomber να τους εξουδετερώσει.

Αντίστοιχα, κατηγορεί την τεχνολογία κι όχι την κοινωνία που την παράγει.

Συγχρόνως ελπίζει, μέσα από τις βομβιστικές του επιθέσεις, να προπαγανδίζει "αντι-βιομηχανικές ιδέες". Όμως οι επιθέσεις, όταν δεν είναι συνδεδεμένες με ένα κοινωνικό κίνημα, αντιμετωπίζονται από τους περισσότερους ανθρώπους σαν

ένα τμήμα των προβλημάτων της κοινωνίας και όχι σαν μέρος της επιλύσεώς τους. Τελικά οδηγούν τους ανθρώπους να υποστηρίξουν το κατεστημένο ενάντια σ' αυτούς που δημιουργούν την εντύπωση ότι επιθυμούν την άσκοπη καταστροφή. Ο Unabomber επιχειρεί επίσης να διαδόσει τις ιδέες του μέσα από ένα κείμενο. Αν αυτό δημοσιευτεί από τα μέλη, υπόσχεται να σταματήσει τις επιθέσεις ενάντια σε ανθρώπους και να περιορίσει την δράση του σε κτήρια. Θεωρεί δηλαδή ότι οι κυριάρχες θα πιεστούν από τους θανάτους καθηγητών και ιδιοκτητών καταστημάτων κομπιούτερ.

Η βία

Όπως πολλοί άλλοι, δεν είμαι πασιφιστής. Η αστυνομική βία και οι φασιστικές ομάδες κρούσης καθιστούν σαφές ότι τα κοινωνικά κινήματα πρέπει να οργανώνουν την αυτοάμυνα τους. Δεν υπάρχει περίπτωση το κράτος να επιτρέψει μια ειρηνική επανάσταση.

Η χρήση της βίας, ωστόσο, έχει ένα αντίτιμο. Έχει επιπτώσεις στην ηθική και την ευαισθησία των επαναστατών, τους απομακρύνει από το είδος των ανθρώπων μιας νέας κοινωνίας. Η βία δικαιολογείται μόνο σε επαναστατικές συνθήκες ή σαν αυτοάμυνα ενός κοινωνικού αγώνα, όπως στην περίπτωση των μαύρων πανθήρων. Όταν οι επαναστάτες απομονώνονται από την κοινωνία και βάζουν σα στόχο την επίθεση ενάντια και στους πιο μισητούς ακόμα καταπιεστές, τα αποτελέσματα είναι αρνητικά. (...) Σαν γενική αρχή, πιστεύω ότι οφείλουμε να είμαστε αλληλέγγυοι σε τέτοιους ανθρώπους σε περίπτωση σύλληψης τους, άσχετα με τις διαφορές μας. Ωστόσο, θεωρώ ότι ο Unabomber είναι ένας δολοφόντος, που βουτάει στη λάσπη ευγενή ιδανικά.

Ο εξουσιαστικός του χαρακτήρας

Ο αναρχισμός έχει μια δημόσια εικόνα βομβιστών που στηρίζεται

σε μια πραγματική τάση της ιστορίας του. Υπήρχαν ωστόσο στον ιστορικό αναρχισμό και άλλες τάσεις, όπως η οργάνωση μαζικών εργατικών απελευθερωτικών αγώνων (αναρχοσυνδικαλισμός, Αναρχοσυνδικαλιστική Διεθνής), η συγκρότηση απελευθερωτικών στρατών (Μάχνο, Ντουρούτι), ακόμα και μια πασιφιστική τάση (Τολστόι, Γκόντμαν). Δεν υπάρχει καμιά αυτονόητη διασύνδεση του αναρχισμού με την "τρομοκρατία".

Στην εποχή μας, η "τρομοκρατία" επιλέχθηκε σαν τρόπος δράσης από Μαρξιστές - Λενινιστές, εθνικιστές και άλλων ειδών κρατιστές. Σε κάθε περίπτωση αυτή η βία ήταν αμελητέα μπροστά στη μαζική τρομοκρατία του στρατιωτικού και κατασταλτικού μηχανισμού του κράτους.

Η "τρομοκρατική" δράση των διαφόρων μικροομάδων είναι αναπόφευκτα εξουσιαστική.

Ο Unabomber, ο οποίος παραδέχεται ότι δεν διαθέτει κάποια στρατηγική για το κοινωνικό κίνημα, επιχειρεί να ανατρέψει τη βιομηχανική κοινωνία κυριολεκτικά μόνος του. (...) Οι αναρχικοί είναι ενάντιοι στην λενινιστική αντίληψη της "πρωτοπορίας", ωστόσο συχνά δεν έχουν μια σαφή αντίληψη για το ζήτημα. Πολλοί πιστεύουν ότι αποφεύγουν μια δράση "πρωτοπορίας", με το να εναντιώνονται στην οργάνωση των αναρχικών. Κατά τη γνώμη μου, η έννοια της "πρωτοπορίας" δεν συνίσταται στο ότι μια μικρή ομάδα θεωρεί ότι έχει δικίο, ενάντια στην πλειοψηφία. Έχουμε κάθε δικαίωμα να αυτοοργανωθούμε, στην προσπάθεια μας να πείσουμε την πλειοψηφία για τις απόψεις μας, χωρίς ποτέ να ξεχνάμε ότι υπάρχουν πολλά που έχουμε να διασχίσουμε από άλλους.

Η "πρωτοποριακή" αντίληψη συνίσταται στην πεποίθηση ότι η μειοψηφία που έχει τη σωστή άποψη έχει και κάθε δικαίωμα να επιβάλλει τις απόψεις της στην πλειοψηφία.

Όταν η μειοψηφία επιδιώκει να κυριαρχήσει, να ασκήσει πολιτική στο όνομα του πληθυσμού, να δράσει στην θέση του πληθυσμού, τότε είναι εξουσιαστική και πρωτοπορια-

κή, άσχετα του αν διακηρύσσει ότι είναι αντιεξουσιαστική, όπως στην περίπτωση του Unabomber.

Ο Unabomber και ο αναρχισμός

Οι ενέργειες του λοιπόν, συνδέονται με την αναρχική πρακτική; Η απάντηση είναι και "όχι" και "ίσως". Είναι βέβαιο ότι οι απόψεις του δεν έχουν καμιά σχέση με τη δική μου, τουλάχιστον, εικόνα του αναρχισμού. Γι' αυτό απαντώ "όχι". Ωστόσο απαντάω και "ίσως", γιατί ο Unabomber έχει πολλά κοινά με πολλούς αναρχικούς: αδιαφορεί για την ανάπτυξη μιας στρατηγικής για την επανάσταση. Πιστεύει ότι ο εχθρός είναι η βιομηχανική τεχνολογία. Δεν τον ενδιαφέρει η οργάνωση. Δεν συμμετέχει στα κοινωνικά κινήματα, αντίθετα συμπεριφέρεται σαν ελίτ, πάνω από την κοινωνία. Λατρεύει μια βία αποσυνδεδεμένη από κοινωνικούς αγώνες. Είναι πρόθυμος να επιβάλλει τις απόψεις του στον πληθυσμό, καταγγέλοντας συγχρόνως άλλους σαν πρωτοπορίες. Όλα τα προηγούμενα αποτελούν γνωρίσματα του Unabomber, όπως προκύπτουν από τα γράμματα και τις πράξεις του, ενώ συγχρόνως υποστηρίζονται από διάφορα ρεύματα του αντιεξουσιαστικού κινήματος.

Είναι βέβαιο ότι ο Unabomber, θα χρησιμοποιηθεί σαν επιχειρήμα ενάντια στον αναρχισμό. Είναι απαραίτητο το κίνημα να είναι προσεγμένο και επομένως είναι αναγκαίος ένας διάλογος για τον "Unabomber και τις μεθόδους του."

WAYNE PRICE

Το ανώτερο στάδιο των Μαύρων Πανθήρων!

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

κά ζητήματα παροτρύνοντας πρωτοβουλίες αυτοέκφρασης υπέρ της ατομικότητας και ενάντια στο σεξισμό. Το μεγαλύτερο πρόβλημα που συναντώ είναι ότι οι άνθρωποι που έχουν μεγαλώσει με εξουσιαστικές, ιεραρχικές σχέσεις, τις θεωρούν αυτονόητες. Πρέπει πάντα να υπάρχει ηγεσία. Γιατί; Ποιος το λέει αυτό; Γιατί πιστεύετε ότι υπάρχει μόνο ένας τρόπος οργάνωσης; Όταν η οργανωτική μας δομή είναι ακριβώς ίδια με του εχθρού, αυτό δεν σημαίνει κάτι; Σαν μέλος της Κολλεκτίβας, αποδέχομαι τις γενικές της κατευθύνσεις, ακόμα και αν είμαι στη μειοψηφία. Είναι αρκετά δημοκρατική ώστε να περιλαμβάνει αντιθέτες απόψεις κι έτσι μπορώ, όπως και ο καθένας, να υποστηρίξω τις απόψεις μου. Ναι, βέβαια, συχνά θυμώνω. Αλλά αυτό είναι φυσιολογικό σε κάθε ομάδα. Οι νέοι σύντροφοι της Κολλεκτίβας καταλαβαίνουν ότι ο θυμός είναι μέσα στο παιχνίδι. Όπως λέγαμε παλιά στο κόμμα των Μαύρων Πανθήρων "είναι καλή φάση". Δεν μπορείς να το αποφύγεις σε μία προσπάθεια συνένωσης διαφορετικών προσωπικτήτων. Ένα παλιό μέλος της Ομάδας Σύνταξης περιέγραψε την Κολλεκτίβα λέγοντας πως είναι "ένα τσούρμο από τρελλαμένα κωλόπαιδα" ακριβώς δηλαδή το είδος των ευγενικών ανθρώπων υπάρξεων που είναι κατάλληλα για την επανάσταση!

Δεν είναι εύκολο να νιώθεις άνετα όταν διαβλέπεις εσωτερικούς κινδύνους στην ομάδα σου. Είμαι απλά ένα άτομο. Πιστεύω όπως και οποιοσδήποτε άλλος ότι η κριτική μου είναι εύστοχη, ότι οι επιφυλάξεις μου πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν. Αυτή η συνεύρεση απόψεων δεν είναι αναρχική, είναι όμως αρκετά δημοκρατική ώστε οι απόψεις μου να αποτελούν μέρος της.

Στην Κολλεκτίβα όλοι ξέρουν ότι θα μιλάω πάντα ενάντια στο σεξισμό. Μιλάω για την απελευθερωτική σεξουαλικότητα και σε κάθε συνάντηση μοιράζω προφυλακτικά. Πάντα φέρνω μαζί μου και μοιράζω βιβλία και φυλλάδια γιατί πιστεύω ότι συνεχώς πρέ-

πει να ενθαρρυνόμαστε να διαβάζουμε. Όχι όμως τα παραδοσιακά μαρξιστικά βιβλία, το μικρό κόκκινο βιβλιαράκι κλπ, αν και είναι σημαντικά. Έχω μοιράσει γραπτά του Komboa Ervin (μαύρος αναρχικός, παλιός μαύρος πάνθηρας και τώρα μέλος της Ομοσπονδίας Μαχητών της Μαύρης Κοινότητας). Αυτό που χρειάζεται είναι να υπάρχει πολυμορφία απόψεων και κριτικών. Είμαι ένας από αυτούς τους διαφορετικούς "γέροντες" όπως μου λένε στην Κολλεκτίβα. Σαν "αναρχο-πανθηριστής" προσπαθώ να μεταφέρω στους υπόλοιπους την πεποίθηση ότι ο σκοπός μας είναι η Επανάσταση, ΟΛΗ η εξουσία στο λαό, η νίκη ενάντια σε όλους τους εχθρούς μας, όχι μόνο σ' αυτούς που εναντιώνονται στην ελευθερία αλλά και στις κολλημένες απόψεις που μεταφέρουν ανελεύθερες, αντιεπαναστατικές ιδέες.

Η Κολλεκτίβα Μαύρων Πανθήρων είναι μια ψυχωμένη ομάδα από σκληρόπρετους επαναστάτες. Ήδη από μόνοι τους, αφού βαρέθηκαν να περιμένουν εμάς, "την ηγεσία", έχουν βάλει σε εφαρμογή ένα πρόγραμμα δωρεάν συσσιτίων στο Χάρλεμ, στην 116η οδό. Αυτό είναι! Μια πρωτοβουλία! Αυτό που χρειαζόμαστε είναι πρωτοβουλίες! Οι άνθρωποι είναι οι ηγέτες του εαυτού τους, οι απελευθερωτές τους. Θέλω να βλέπω τον εαυτό μου σαν διευκολυντή που συμμετέχει. Αναρχο-πανθηρισμός, το ανώτερο στάδιο των Μαύρων Πανθήρων!

ΟΛΗ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΟ ΛΑΟ

ASHANTI OMOWALI

εφημερίδα ΜΑΥΡΟΣ ΠΑΝΘΗΡΑΣ

Κολλεκτίβα ΜΑΥΡΟΣ ΠΑΝΘΗΡΑΣ

Για επικοινωνία: P.O. Box 16330/ Jersey city/ NJ 07306 (τηλ: 201-432-0874)/ USA

Το παραπάνω κείμενο γράφτηκε από τον Μαύρο Πάνθηρα Ashanti Omowali και αναδημοσιεύτηκε από το Love & Rage, Αύγουστος/ Σεπτέμβρης 1995

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ

Τα media και ο πόλεμος στον Περσικό Κόλπο

Την προηγούμενη εβδομάδα ανακοινώθηκε και επίσημα η συγχώνευση του CNN με τους Times, έναντι του ποσού των 7,1 δις δολαρίων! Δημιουργείται έτσι, το μεγαλύτερο συγκρότημα mass media στον κόσμο, ένας κολοσσός με ετήσιο τζίρο της τάξης των 18 δις δολαρίων εξαργυρώνοντας τις πιστές τους υπηρεσίες στην εξωτερική -κυρίως- πολιτική των ΗΠΑ. Μπορούμε πια να μιλούμε και για τον επίσημο δημοσιογραφικό φορέα της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΛΗ της δεκαετίας του '80, για πρώτη φορά στην πρόσφατη ιστορία, τα διεθνή media γιόρταζαν με πανηγυρικούς την πλανητική σταθερότητα. Ξαν να είχε πραγματοποιηθεί κάποιο χυλιαστικό όνειρο, είχε κανείς την αίσθηση ότι η δήθεν ασφαλής ακινησία της Νέας Τάξης Πραγμάτων ήταν μια επάνοδος σε μια προηγούμενη φυσική κατάσταση. Με την κατάρρευση του αντίπαλου δέους, η Αλήθεια της εξουσίας είχε πια μία μόνο εκδοχή κι έτσι, με την έναρξη του πολέμου στον Περσικό, η έννοια του "γεγονότος" έφτασε να σημαίνει αυτό που προσβάλλει προσωρινά την Αλήθεια της εξουσίας, την "πραγματικότητα" που αυτή δημιουργεί και μεταδίδει.

"Η επιχείρηση των media", έγραφε η μπροσούρα "Ο Πόλεμος και το Θέαμα", ήταν το ίδιο σημαντική με τη στρατιωτική επιχείρηση. Ένας από τους βασικούς στρατηγικούς προβληματισμούς ήταν το πώς θα χρησιμοποιούνταν η μία ή η άλλη τακτική στα μ.μ.ε. (...) Αν τα θύματα δεν εμφανίζονταν στα media, ήταν σαν να μην είχαν υπάρξει ποτέ. Το "φαινόμενο Nintendo" δούλεψε τόσο αποτελεσματικά που οι ευφορικοί στρατηγοί αναγκάστηκαν να προειδοποιήσουν τον κόσμο να συγκρατήσει τον ενθουσιασμό του, από φόβο μήπως στραφεί τελικά εναντίον τους. Διάφορες συνεντεύξεις στρατιωτών στην έρημο αποκάλυψαν ότι και οι ίδιοι εξαρτώνταν απόλυτα από τα ΜΜΕ για να μάθουν τι υποτίθεται πως συνέβαινε (...). Ένα μεγάλο μέρος της κάλυψης αφορούσε στην κάλυψη της κάλυψης. Το ίδιο το θέαμα παρουσίαζε επιφανειακές συζητήσεις για το νέο επίπεδο της στιγμιαίας παγκόσμιας θεαματοποίησης και τις επιδράσεις της πάνω στο θεατή.

Οι αντιπολεμικές ενέργειες στις ΗΠΑ, όταν δεν γίνονταν αντικείμενο εκμετάλλευσης των μεγάλων "ανθρωπιστικών οργανώσεων", είτε δεν προβάλλονταν καθόλου από τα media κατόπιν πολιτικής εντολής, είτε παρουσιάζονταν πολύ ισχνότερες απ' ό,τι ήταν. Μα οι αναλύσεις στις εφημερίδες, όπου ο στόχος είναι υποτίθεται ένα πολιτικά υποψιασμένο κοινό, για τις αιτίες της αμερικανικής εισβολής και του πολέμου, εκτέλεσαν την πιο συγκαλυμμένη και ξεδιάντροπη προπαγάνδα. Ο Tyler των New York Times έγραφε στην αρχή του πολέμου ότι "υπάρχουν ακόμη κενά στην προσπάθεια της κυβέρνησης να σταθεροποιήσει τον ανταγωνισμό της αγοράς όπλων στη Μ. Ανατολή", σαν να ήταν φυσική και αφ' εαυτής αληθινή η ίδια η εκμετάλλευση της δυνατότητας για εμπόριο όπλων από

την Ουάσινγκτον. Παρακάτω, υποστήριζε ότι "ο Bush έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν θα ανεχτεί να υποφέρουν άσκοπα οι γυναίκες και τα παιδιά του Ιράκ, κι όμως έχουν σημειωθεί επιδημίες και υποσιτισμός που ακόμη δεν αντιμετωπίστηκαν". Η διατύπωση αυτή υπονοεί ότι ο Αρχηγός δεν θα ανεχτεί να υποφέρει και να κρατείται όμηρος ο άμαχος πληθυσμός άσκοπα από το εμπόργκο, αλλά μόνο για κάποιο σκοπό: την επίτευξη των σχεδίων κυριαρχίας μιας υπερδύναμης. Κι επιπλέον, η φράση "δεν αντιμετωπίστηκαν" ξεμπερδεύει με το γεγονός ότι Βρετανία και Η.Π.Α. μπλόκαραν τις αποστολές βοήθειας.

Η Wall Street Journal μιλούσε κατά τη διάρκεια του πολέμου για τη "σιδερένια γροθιά του Σαντάμ Χουσεϊν, που μέχρι την εισβολή του στο Κουβέιτ, ήταν μια κολώνα σταθερότητας στον Κόλπο και γι' αυτό και το καθεστώς του προτιμούνταν από την Ουάσινγκτον". Η προώθηση της δικτατορίας ήταν αναγκαστική για τους συμμάχους (Αγγλία-ΗΠΑ) "λόγω της σκληρής πραγματικότητας στην περιοχή", συνέχιζαν οι New York Times. "Λόγω αυτής της σταθερότητας, η Ουάσινγκτον δεν υποστήριξε τις εξεγέρσεις των Σιιτών και των Κούρδων, ούτε και το δημοκρατικό κίνημα του Ιράκ". Βλέπουμε, δηλαδή ότι η "σκληρή πραγματικότητα" στις χώρες του Τρίτου Κόσμου στοιχειοθετείται τελικά από την ύπαρξη αντιφρονούντων, ενώ η εξολόθρευσή τους, καθώς και ο θάνατος 55.000 παιδιών λόγω του πολέμου μέχρι το Μάιο του 1991, είναι για "πολιτικούς λόγους" θεμιτές πρωτοβουλίες. Ο Noam Chomsky κατήγγειλε ότι οι μεγάλες εφημερίδες και τα media γενικά α-

πέφυγαν κατά σύστημα και με τρόπο εντυπωσιακά ύπουλο, οποιαδήποτε επαφή με δημοκρατικές και αντικαθεστωτικές δυνάμεις στο Ιράκ. Τα media, σε κρίσιμες περιστάσεις για την εξουσία, όπως είναι η ανάγκη διατήρησης της παντοδυναμίας των ΗΠΑ στη Μ. Ανατολή, χάνουν κάθε επίφαση χαλαρότητας και πολυφωνίας και ο πολιτικός έλεγχός τους γίνεται απόλυτος.

Αν, για λόγους ανταγωνισμού με την Τουρκία, οι δυτικές μαρτυρίες για τις σφαγές των Κούρδων δεν μπόρεσαν να εξοριστούν εντελώς από τα πολύσπληα, η εξολόθρευση των Σιιτών από τους άντρες (αλλά και τις -πολυδιαφημισμένες σ' αυτόν τον πόλεμο- γυναίκες) του δο-

λοφόνου τρομοκράτη Schwartzkopf, πέρασε στα φιλά ως δίκαιη εκκαθάριση φανατικών Αράβων. Αυτό που τα διεθνή media ήταν υποχρεωμένα να τονίσουν, ήταν ότι, πέρα από τα παρατράγουδα, οι ΗΠΑ εξήλθαν λαμπροί νικητές. Έτσι, οι Times, χαιρετίζοντας την ανακωχή της 28ης Φεβρουαρίου 1991, έγραψαν ότι "ο πρόεδρος (...) πέτυχε δύο νίκες: την εξαιρετική συνεργασία μεταξύ συμμάχων και την αναπέρωση της αυτοπεποίθησης των Αμερικανών". Που τελικά είναι και η μόνη Αλήθεια, η Αλήθεια της εξουσίας, που αποκαταστάθηκε.

Α.Γ.
ΟΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εξέγερση στα κολαστήρια του Καράκας

ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΥΨΙΣΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ στο Καράκας ξέσπασε εξέγερση των κρατούμενων που ζουν σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης. Άμεση ήταν η αντίδραση των δυνάμεων καταστολής σκοτώνοντας 4 φυλακισμένους και τραυματίζοντας πολλούς περισσότερους. Φρόντισαν επίσης κατά τη διάρκεια της εξέγερσης και της καταστολής της να δίνουν "πλήρη ενημέρωση" στην κοινή γνώμη, μέσα από τις εκπομπές ασφαλοδομοσιογράφων, οι οποίοι δεν παρέλυσαν να φορτώσουν στους εξεγερμένους ότι κακούργημα υπήρχε στον ποινικό κώδικα. Αψογος συντονισμός των κυβερνητικών δυνάμεων.

Νέος νόμος για τους μετανάστες στην Ιταλία

ΟΤΕΧΝΟΚΡΑΤΗΣ - ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ Ντίνι εισηγήθηκε τη διαμόρφωση νέου νόμου για την άσκηση μεγαλύτερου ελέγχου στην είσοδο ξένων στην Ιταλία. Η πρόταση νόμου, που έχει ήδη εγκριθεί από τη συνταγματική επιτροπή της ιταλικής βουλής, προβλέπει την άμεση απέλαση των μεταναστών των οποίων η άδεια έχει λήξει, την έκδοση ειδικής ταυτότητας και βιβλιαρίων ποινικού μητρώου - υγείας έτσι ώστε να φωτογραφίζονται καλύτερα για το κράτος η σύνθεση και η προέλευση του μεταναστευτικού κύματος. Παράλληλα βέβαια οι τεχνοκράτες αφή-

νουν το πεδίο ελεύθερο στην μαφία (με την οποία άλλωστε συνεργάζονται περίφημα) να εκμεταλλευτεί τους μετανάστες όπως και τους πρόσφυγες.

Ήδη λειτουργούν κερδοφόρα δίκτυα που συνδέουν την Ιταλία με την Ελλάδα και την Αλβανία μεταφέροντας μετανάστες από την κεντροδυτική Ασία στην καρδιά του "πρώτου" κόσμου.

Αναρχία στην Βουλγαρία

ΣΤΙΣ 23 ΚΑΙ 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ στη Σόφια, έγινε το 7ο συνέδριο της βουλγάρικης Αναρχικής Ομοσπονδίας. Αναλύθηκε η εσωτερική και διεθνής κατάσταση, ο τρόπος δράσης και παρουσίας των αναρχικών και η επιτάχυνση των ρυθμών των δραστηριοτήτων της Ομοσπονδίας. Η ομοσπονδία έχει τμήματα σε διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις ενώ εκδίδει σε σταθερή βάση μηνιαία εφημερίδα.

Αλλά κόλπα στη Βουλγαρία

ΟΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ της ασφάλειας της Βουλγαρίας, στρατηγός Φράνκε Ρανβαντόφσκι, υπήρξε από τα χαϊδεμένα παιδιά του κράτους ως το 1989 οπότε άρχισαν οι διαδικασίες που οδήγησαν στην πτώση του κομμουνιστικού καθεστώτος. Τότε ο στρατηγός εξαφανίστηκε. Αναμείχθηκε σε οικονομικές δραστηριότητες, σε χώρες όπως η Γκαμπόν, η Μογγολία, το Καμερούν και το Σουδάν.

Τώρα επανήλθε ως ηγετικό στέλεχος στην Βουλγαρία, συνεχίζοντας τις δραστηριότητες που ανέπτυξε στις προαναφερόμενες χώρες.

Ο στρατηγός είχε επισκεφθεί της χώρες με στόχο την οικονομική διείσδυση της Βουλγαρίας αλλά και της ελληνικής εταιρίας Ιντρα-

κόμ και φυσικά της τσέπης του. Ο στρατηγός είναι αυτός που κανόνισε την ανάληψη του εκσυγχρονισμού και μηχανογράφησης του ΤΟΤΟ (ΠΡΟΠΟ), από την Ιντρακόμ. Η ελληνική εταιρία θα εισπράξει από τη Γ.Γ. Αθλητισμού Βουλγαρίας, 8 εκατομμύρια δολάρια

αρχικά, για την εγκατάσταση και άλλα 6.5 εκατομμύρια δολάρια για παροχή υπηρεσιών, ενώ στη συνέχεια και επ' άπειρον θα εισπράττει το 5,8 % των ετήσιων κερδών του ΤΟΤΟ.

(πηγή: Δελτίο της Βουλγάρικης Αναρχικής Ομοσπονδίας, Σεπτέμβρης 1995)

Στα κάτεργα της νεοαποικιοκρατίας

Περισσότερα από 100 εκατομμύρια παιδιά ηλικίας συχνά και 4 ετών εργάζονται στους "καπιταλιστικούς τίγρεις", της νοτιοανατολικής Ασίας στους τομείς των κάθε είδους "υπηρεσιών", κατασκευής ανταλλακτικών, αυτοκινήτων, παιχνιδιών, παραγωγής χημικών σε φρικαστικές συνθήκες πρωτοκαπιταλιστικής συσσώρευσης και παραγωγής κεφαλαίου.

Εκεί που η δουλεία και δεν διακρίνεται απ' τα νεοταξικά "prosect" και τα αφεντικά δεν έχουν μόνο το προσώπιο του καλλιερημένου στελέχους με τα 5 μεταπτυχιακά, τα παιδιά δουλεύουν σε συνθήκες των χρόνων των πρώτων περιφράξεων. Οι πεινές και οι πειθαρχικοί καταναγκασμοί ξεκινούν από το μαστίγωμα και το αλυσόδεμα και φτάνουν στο βιασμό και τον εγκλεισμό σε ντουλάπια ως το θάνατο. Τα παιδιά τρέφονται ανάλογα με την εργασία τους και κοιμούνται σε κτίρια - στρατώνες που φυλάσσονται απ' τα έμμοσθα σκυλιά - ιδιωτικούς μπάτσους των αφεντικών.

Νεπάλ, Πακιστάν, Μπαγκλαντές, Ινδονησία, Ινδίες, Κίνα, Ταϊλάνδη, "Θαύματα" της νεοφιλελεύθερης "ανάπτυξης", αποτελούν προνομιακά πεδία για την συγκρότηση "ελεύθερων" ζωνών εμπορίου όπου το αποκλειστικό κουμάντο θα το έχουν οι πολυεθνικές με νομοθεσία και στρατό δικό τους. Στο έλεος των άμεσων επενδύσεων αξίας και του χριστιανικού κεφαλαίου που ελέγχει τα "χρέη", οι χώρες αυτές λυμαινούνται και απ' τον σεξουαλικό βιασμό.

Εμποροι, ντόπιοι και ξένοι, της ανθρώπινης αξιοπρέπειας έχοντας ειδικευση στην παιδική πορνεία ελέγχουν τα δίκτυα που ενώνουν Ασία και Ευρώπη έχοντας το συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών τους απ' την Λατινική Αμερική.

Βέβαια οι τεχνοκράτες και οι αναλυτές των media έχουν για κάθε πρόβλημα μια εξήγηση αντί της ικανότητάς τους για παραγωγή αποσβολωμένων συνειδήσεων και θεαματικών παραπαραστάσεων. "Αυτές οι χώρες βρίσκονται σε διαφορετικά στάδια ανάπτυξης και μαστίζονται απ' την διαφθορά".

Η νεοαποικιοκρατία του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, επιβάλλεται σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Οργανώνεται με όρους τοπικούς και παγκόσμιους (NAFTA, GATT, APEC). Η εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης, η ελαστικότητα και η προσωρινότητα, η εξαφάνιση των εργασιακών δικαιωμάτων, το χτύπημα σε κάθε μορφή οργάνωσης των εργαζομένων συνθέτουν το σύγχρονο τοπίο της κυριαρχίας όπου η κινητικότητα του κεφαλαίου συντονίζεται με την επινοητικότητα για νέες μεθόδους και αναδιάρθρωτικά μοντέλα. Ο νεοφιλελεύθερος παροξυσμός συνεχίζεται.

Έξω οι ιμπεριαλιστές από τα Βαλκάνια

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ το βράδυ στις 21-9-95, διακόσιοι Κερκυραίοι, στην πλειονότητα τους μέλη του Κ.Κ.Ε., διαδήλωσαν κατά των νατοϊκών βομβαρδισμών στη Βοσνία και κατά της αμερικάνικης παρουσίας στο νησί δύο πλοίων του στόλου των Η.Π.Α., που πήραν μέρος στους βομβαρδισμούς εναντίον των Σέρβων, είχαν αγκυροβολήσει στο λιμάνι της Κέρκυρας. Μόλις οι διαδηλωτές έφτασαν στο Παλιό Λιμάνι του νησιού συνάντησαν 30 άνδρες ασφαλείας των δύο πλοίων, οι οποίοι είχαν σχηματίσει αλυσίδα έξω από το αμερικάνικο αντίοικνο. Τότε οι αμερικάνοι ναύτες, ένστολοι και μερικοί με πολιτικά, επιτέθηκαν εναντίον των διαδηλωτών, σχίζοντας τα πανό και ρίχνοντας τον κόσμο στο έδαφος. Ο αμερικάνικος στρατός αντέδρασε άλλη μια φορά σαν ένας

κών αξόνων που χαρακτηρίζουν αυτή την κατάσταση.

Το πλέγμα κυριαρχίας που προπαθεί να επιβάλλει τη νέα τάξη στα Βαλκάνια και περιλαμβάνει ιμπεριαλιστικές δυνάμεις αλλά και τοπικούς παράγοντες εξουσίας χαρακτηρίζεται από πολύπλοκες πολιτικο-στρατιωτικές-οικονομικές αλληλοεξαρτώμενες αλλά και συχνά αλληλοσυγκρουόμενες σχέσεις. Είναι γνωστός ο ρόλος της Γερμανίας στη διάλυση της πρώην Γιουγκοσλαβίας αλλά και η οικονομική και πολιτική διείσδυση της στην Σλοβενία και Κροατία όπως επίσης και η ενίσχυση του Κροατικού στρατιωτικού μηχανισμού από τη Γερμανία.

Γνωστός είναι και ο ρόλος της Γαλλίας στη δημιουργία αλλά και στελέχωση της δύναμης ταχείας επέμβασης που δρούσε παράλλη-

νης στη Βοσνία. Μια ειρήνη που φιλοδοξεί να αποτελέσει το αιματηρό σφράγισμα της Αμερικανικής κυριαρχίας Pax Americana. Μια ειρήνη ντροπής για τους λαούς των Βαλκανίων. Στα πλαίσια αυτής της διαδικασίας του έντονου διπλωματικού πυρετού που ακολουθεί τις στρατιωτικές αναμετρήσεις και αποσκοπεί στο κλείσιμο μετώπου, εντάσσεται και η Αμερικανική διαμεσολάβηση για την υπογραφή της ενδιάμεσης συμφωνίας του "μικρού πακέτου" μεταξύ Ελλάδας και FYROM. Και μετά την ειρήνη - αν τελικά επιβληθεί η ειρήνη με αυτούς τους όρους τι; Μα φυσικά επενδύσεις οριοθέτηση των ήδη διαφαινόμενων σφαιρών πολιτικής και οικονομικής επιρροής και εξαέρτησης, διάλυση και των τελευταίων απομεινάρων κολλεκτιβιστικών παραγωγικών δομών, άθλιες

εν τέλη την καθυπόταξη όλων των βαλκανικών λαών δε μας μένει άλλη επιλογή από την εναντίωση και την αντίσταση.

2) Χωρίς να επιχειρείται η υποβάθμιση της υπόθεσης της ολικής άρνησης στρατεύσεως, η οποία στην Ελλάδα μάλιστα για μία περίοδο είχε κινηματικά χαρακτηριστικά διαρθρώνοντας έναν πολιτικό - ταξικό λόγο ανυπακοής και αντίστασης, θεωρείται σκόπιμο να ειπωθεί για τους 300.000 ανυπότακτους της Γιουγκοσλαβίας πως δε συνιστούν κάποια κινηματική πρακτική, δεν αρθρώνουν κάποιο διεισδυτικό πολιτικό λόγο και εν τέλει εγκλωβισμένοι στη ρατσιστική πολιτική και έκδοσης πολιτικού ασύλου από Γερμανία, Δανία και Αυστρία περιφέρονται από χώρα σε χώρα. Φυσικά για απολίτικες και ατομιστικές δόσεις σαν αυτές της "πνευματικής δημοκρατίας του TZINTZEP" όπου 300 άντρες της κωμόπολης Τρεζνεβατς κλείστηκαν στην πιτσαρία "TZINTZEP" για να μη πάνε φαντάροι (συνάντηση ECOM, Ικαρία 1995, "Αλφα" 21ο φύλλο) τα σχόλια περιττεύουν. Σε κάθε περίπτωση η ανυποταξία στο χώρο της πρώην Γιουγκοσλαβίας αυτή τη στιγμή στο μόνο που δεν εναντιώνεται είναι στην επιβολή της Νέας Τάξης στα Βαλκάνια από το NATO, OHE και EE και δεν προσφέρει κάποια προοπτική κοινωνικής απελευθέρωσης.

3) Όπως δε μπορούμε να είμαστε υπέρ μιας ειρήνης που επιχειρεί να τεθεί με τις ευλογίες των αμερικανών, έτσι δε μπορούμε και να είμαστε "ουδέτεροι" ανάμεσα στους εμπόλεμους στη στιγμή που οι δύο τελευταίοι αποτελούν στρατηγικούς συμμάχους των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και αιχμή του δόρατος της διεθνούς προπαγάνδας και της στρατηγικής επίθεσης τους. (Είναι γνωστό το αντισερβικό μένος σε Ευρώπη και Αμερική που βλέπει όλα τα "εγκλήματα πολέμου" να διεξάγονται μόνο απ' τους Σέρβους - και η έκκληση για τη δημιουργία Κροατομουσουλμανικής ομοσπονδίας που απειλίσαν την άρση του εμπάργκο πώλησης όπλων στους μουσουλμάνους και εν τέλει οδήγησαν στους NATOϊκούς βομβαρδισμούς). Αυτή τη στιγμή οι Κροατικές και Μουσουλμανικές πολιτικοστρατιωτικές ηγεσίες αποτελούν τοπικούς παράγοντες εξουσίας, μοχλούς προώθησης της Νέας Τάξης των κυρίαρχων στα Βαλκάνια. (βλέπε τελευταίες επιθέσεις Κροατικού και Μουσουλμανικού στρατού για κατάληψη εδαφών και διαμελισμό της Βοσνίας σύμφωνα με τα ειρηνευτικά σχέδια). Η κατάδειξη του ρόλου και της θέσης των Κροατομουσουλμανικών ηγεσιών στο πλέγμα των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων δεν σημαίνει βέβαια και την ταύτιση μας με την πολιτικοστρατηγική ηγεσία του Πάλε ή του Βελγραδίου.

Δεν μπορούμε όμως και να μην εναντιωνόμαστε απέναντι στους Νατοϊκούς βομβαρδισμούς αν μη τι άλλο.

Πρόταγμα

αναγκαιότητα δημιουργίας αντιιμπεριαλιστικού κοινωνικού μετώπου

Θεωρείται επόμενος μεγάλο λάθος η απουσία λόγου αλλά και δράσης από πλευράς αναρχικών, και όχι μόνο, ενάντια στους Νατοϊκούς βομβαρδισμούς.

Όπως επίσης είναι μεγάλο λάθος να πιστεύουμε πως βομβαρδισμοί αυτοί πλήττουν μόνο τους

Σερβοβόσνιους.

Η πρωτοφανής κτηνωδία αλλά και αποφασιστικότητα του Νατοϊκού εγχειρήματος συνιστούν ένα σαφέστατο μήνυμα που τελικά αποδέκτη έχει όλους τους εκμεταλλευόμενους και εν δυνάμει αντιστεκόμενους των Βαλκανίων αλλά και όλου του πλανήτη. Να είμαστε βέβαιοι πως αύριο, μεθαύριο με την ίδια λύσσα και αποφασιστικότητα θα προσπαθήσουν να συντρίψουν κοινωνικές εξεγέρσεις.

Τα προσχήματα είναι εύκολο να βρεθούν όπως και σήμερα: μερικές φωτογραφίες ακρωτηριασμένων πτωμάτων στα πρωτοσέλιδα των αστικών φυλλαδίων, κάποιες ψυχολογίες περί "δημοκρατίας" και "εγκλημάτων πολέμου" και μεταφέρεται η "κοινή γνώμη" στα μέτρα των κυρίαρχων.

Άμεσα πρόταγμα λοιπόν που πρέπει να τεθεί είναι:

★ Αντίσταση στην επιβολή της νεοταξικής βαρβαρότητας στα Βαλκάνια.

★ Αντίσταση και ανατροπή των σχεδίων των ιμπεριαλιστών.

Αν τελικά εγκαθιδρυθεί η PAX AMERIKANA αυτό θα σημαίνει και την επιβολή των δυσμενέστερων όρων διεξαγωγής του κοινωνικού και ταξικού πολέμου για τους προλετάρους όχι μόνο τις πρώην Γιουγκοσλαβίας αλλά και της ευρύτερης περιοχής των Βαλκανίων όπως γράφτηκε και προηγουμένως.

Σ' αυτό το σημείο αξίζει να τονιστεί ο νέος ρόλος που επιφυλάσσεται στην Ελλάδα με την ίδρυση και εγκαθίδρυση των Νατοϊκών στρατηγείων στη Λάρισα. Αν τελικά τα στρατηγεία εγκατασταθούν θα έχουμε μια αναβάθμιση του ρόλου της ελληνικής στρατιωτικο-διπλωματικής μηχανής που θα συμμετέχει πλέον και ουσιαστικά στην επιβολή και τήρηση της Νέας Τάξης, στα Βαλκάνια, προσδίδοντας έτσι αρνητικά το άρμα του ελληνικού κράτους με τους αμερικάνους και το NATO.

Τα παραπάνω δεν αποτελούν καταληκτικές θέσεις αλλά περισσότερο κατευθύνσεις για συζήτηση και διάλογο για την αναγκαιότητα, τις δυνατότητες και τους όρους συγκρότησης ενός κοινωνικού μετώπου ενάντια στη νέα τάξη και στην επιβολή της PAX AMERIKANA και ασφαλώς ενάντια στην εγκατάσταση των Νατοϊκών στρατηγείων στη Λάρισα. Πιστεύω πως κάτι τέτοιο λείπει αυτή τη στιγμή και πως η δημιουργία ενός τέτοιου μετώπου και κινήματος θα έπαιζε τεράστιο ρόλο στην γενικότερη υπόθεση της κοινωνικής επανάστασης και απελευθέρωσης.

Δ.Κ.

πραγματικός στρατός κατοχής.

Σκοπός του κειμένου που ακολουθεί -που γράφτηκε με αφορμή τα επεισόδια στην Κέρκυρα- είναι να σχολιάσει την έλλειψη αντιιμπεριαλιστικών προταγμάτων από τους Αναρχικούς και όχι μόνο. Στις περισσότερες αναλύσεις και θέσεις που έχουν κατατεθεί για τον πόλεμο στην πρώην Γιουγκοσλαβία, ενώ σχολιάζεται ο ρόλος των Η.Π.Α., Ε.Ε., NATO, Ο.Η.Ε. κλπ, απουσιάζουν τα προτάγματα για αντίσταση ενάντια στην επιβαλλόμενη Νέα Τάξη πραγμάτων στα Βαλκάνια. Στη συνέχεια αναπτύσσονται κάποιες κατευθύνσεις για προβληματισμό και συζήτηση που θα μπορούσαν να φωτίσουν κάποιες ιδιαίτερες πτυχές του πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία οι οποίες δεν έχουν επεξεργαστεί αρκετά.

Η ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.

Για την επιβαλλόμενη νεοταξική βαρβαρότητα στα Βαλκάνια έχουν γραφτεί και ειπωθεί αρκετά πράγματα για αυτό δεν θα δοθεί ιδιαίτερη ανάπτυξη σε αυτό το σημείο. Θα γίνει μια απλή παράθεση των βασι-

λα με τους Νατοϊκούς βομβαρδισμούς εναντίον των σερβοβόσνιων. Από την πρώτη στιγμή της διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας είναι εμφανής η κόντρα μεταξύ Η.Π.Α. και Ε.Ε. (ακόμα και μέσα στην Ε.Ε. υπάρχουν κόντρες μεταξύ Γαλλίας-Γερμανίας και Μ.Βρετανίας αλλά και διαφορετικές στάσεις αναμεσαξύ των υπολοίπων κρατών μελών απαγορεύοντας την ανάδειξη μιας ενιαίας Ευρωπαϊκής πολιτικής) αλλά και κόντρα μεταξύ Ρωσίας και Δύσης. Αυτές οι εσωτερικές αντιπαλοότητες αλλά και κάποιες αντιστάσεις (ομηρία κυανοκράνων από τους Σερβοβόσνιους) προκάλεσαν μια δυστοκία και βραδύτητα στην εφαρμογή των νεοταξικών σχεδιασμών, τουλάχιστον μέχρι και τις αρχές του καλοκαιριού του 1995.

Με έναρξη τη δημιουργία της δύναμης ταχείας επέμβασης και την επίθεση και κατάληψη της Κράινα από τον Κροατικό στρατό αυτή τη στιγμή οι νεοταξικοί σχεδιασμοί επιβάλλονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς και εφιαλτικούς όρους χρησιμοποιώντας αρχικά σαν θεσμικό οπλοστάσιο τον Ο.Η.Ε. και κατόπι σαν υλικό οπλοστάσιο την Νατοϊκή στρατιωτική μηχανή. Η άμεση στρατιωτική εμπλοκή του NATO με τους ανελέητους και πρωτοφανείς σε αγριότητα βομβαρδισμούς ακόμα και αμάχων σερβοβόσνιων σηματοδοτεί εντέλει την υπερίσχυση των Αμερικανών στο διεθνές πλέγμα κυριαρχίας που αυτή τη στιγμή φαντάζουν ως οι μόνοι διαπραγματευτές και εγγυητές της ειρή-

εργασιακές και κοινωνικές σχέσεις για τους ηττημένους προλετάρους, υποταγή, τριτοκοσμικές ζωές μέσα στην Ευρώπη.

Με τον πόλεμο ή με την ειρήνη;

"Σε κατάσταση πολιορκίας και πιεζόμενος από διάφορες πλευρές που μας απειλούσαν με εξόντωση αν δεν υπογράφαμε τη συμφωνία, επαναβεβαιώσουμε την απόφαση μας για την επίτευξη μιας δίκαιης και αξιοπρεπούς ειρήνης, για την οποία προσφέρουμε τη ζωή και το θάνατο μας... Δεν μπορούμε να αποδεχθούμε μια ειρήνη αιματωτή". Παράνομη Επαναστατική Επιτροπή Ινδιάνων Γενική Διοίκηση του EZLN, Μεξικό, Ιούνης 1994.

Μιας και αρκετός λόγος και εκκλήσεις για ειρήνη στην πρώην Γιουγκοσλαβία έχουν γίνει από αρκετά κυρίως κόμματα και οργανώσεις ειρήνης θεωρείται σκόπιμο να γίνουν οι εξής επισημάνσεις:

1) Καταρχήν δε μπορούμε γενικόλογα να απαντούμε μία ειρήνη στα Βαλκάνια. Πολλές φορές έχει αποδειχθεί ιστορικά πως οι όροι μιας ειρήνης μπορεί να είναι πολύ πιο δυσμενείς για την κοινωνία και τους προλετάρους παρά αυτοί του πολέμου. Ειδικά σε μία τέτοιου είδους ειρήνη σαν αυτή που προωθεί το αμερικάνικο σχέδιο που στόχους έχει την εγκαθίδρυση της νεοταξικής βαρβαρότητας στα Βαλκάνια, την επιβολή των δυσμενέστερων όρων διεξαγωγής κοινωνικού και ταξικού πολέμου για τους εκμεταλλευόμενους και

